

FRAGMENTAI

Filipe Alexandre de Andrade
Sá Moura

Fråg me\$
tos

Fråg me\$ tos

Filipe Moura

Fragmentai

Autorinės teisės © Filipe Moura

Viršelis

Rodrigo Rojas

Fragmentai / Filipe Moura - San Paulas: LivroPronto,
2010.

ISBN 976-85-7869-142

1-asis leidimas

Šis autorius palaiko

filipe.sa.moura@gmail.com

Indeksas

I fragmentai	13
Fragmentai II	24
Įprasta	36
Jūs	38
Tėtis	40
Tėvas ir sūnus	41
Ašaros	42
Svajonė	42
Par	44
Gyvenimas	47
Meilė	49
Siena	51
Mąstymas	55

Draugystė	57
Mokymasis	59
Gyvenimas	68
Gili meilė	76
Kaukė	77
Suvenyras	79
Jaučiausi	80
Meilužis	81
Atspindžiai	82
Giedra naktis	83
Rašymas	84
Mirtis	85
Bedugnė	87
Laukimas	88

Laiptai	89
Pagrindinė būstinė	90
Egzistencija	91
Sun	92
Atgimimas	93
Žvilgsnis	94
Kulminacija	95
Gyvenimas mirštant	96
Išvykimas	97
Nutrauktas	98
Būkite	99
Neatvykimas į darbą	101

I fragmentai

Susikaupęs ir neapsaugotas ledinėje šiaurėje

Senas lapas, laukiantis, kol bus suvyniotas

Sudegusi oranžinė šviesa

Šilta antklodė, kai pamirštama Siela, kuri

reikalauja ir toleruoja

įelektrinantis šaltis

Iš laisvos, nesusijusios atminties Išgalvotas ir

egzistencinis garsas sklinda Išlaisvinama

ritmo šiluma

Laikas įsiveržti į save

Ir tyrinėti karštą pasaulį be šilumos

Kai atvėso, atmosfera nebuvo tokia pati

Rutulys rieda į kampą

Pasviręs taškas po vandenynu

Nuo paviršiaus, į deginančios magmos vidų, į
džiungles, kuriose tyrinėjama ir sužavima

Įspūdingas laisvalaikis ir nėra kito būdo tai
pasakyti

Tai žodžiai, karšti žodžiai arba labai šalti
žodžiai, kaip niūrus lavonas, labai šaltas,
amžinai sušalęs.

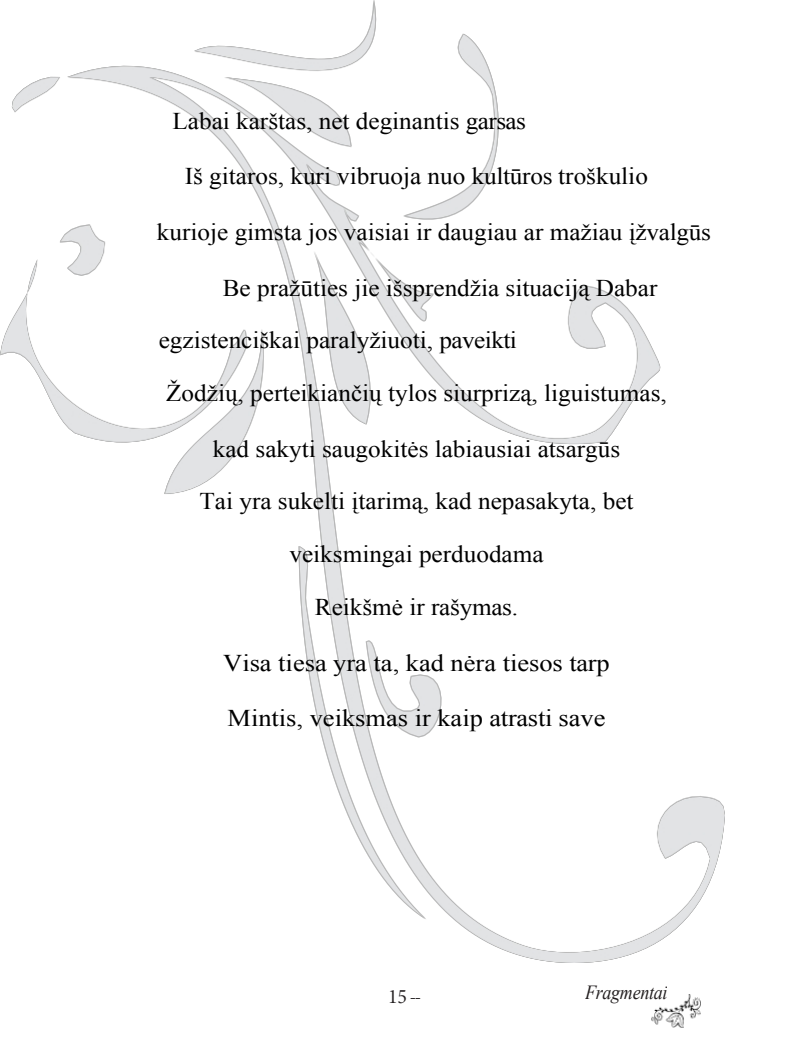
Šiltas sapnas apie pavasarį ir slėnį,

Upė be juoko Sužalota viltis, laukianti, kol bus
surasta

Ir parodyti, kas apgaudinėja ir užsimena, lėtai
kuriant ir rodant

tai, ką galima įsivaizduoti tik be atstumo.

Ir su tinkama lygtimi visas klausimas tampa
problemiškas.

Labai karštas, net deginantis garsas
Iš gitaros, kuri vibruoja nuo kultūros troškulio
kurioje gimsta jos vaisiai ir daugiau ar mažiau išvalgūs
Be pražūties jie išsprendžia situaciją Dabar
egzistenciškai paralyžiuoti, paveikti
Žodžių, perteikiančių tylos siurprizą, liguistumas,
kad sakyti saugokitės labiausiai atsargūs
Tai yra sukelti įtarimą, kad nepasakyta, bet
veiksmingai perduodama
Reikšmė ir rašymas.
Visa tiesa yra ta, kad nėra tiesos tarp
Mintis, veiksmas ir kaip atrasti save

Elgesys

Tai sukuria gudrybių ir manevrų pačiam
vairuotojui, ir jis pasiduoda žodžio "Beprasmiška,
bet teisingai pasakyta" iliuzijai,

Tai neįtikėtina

Tačiau kiekviena forma turi pagrindinį veiksma.

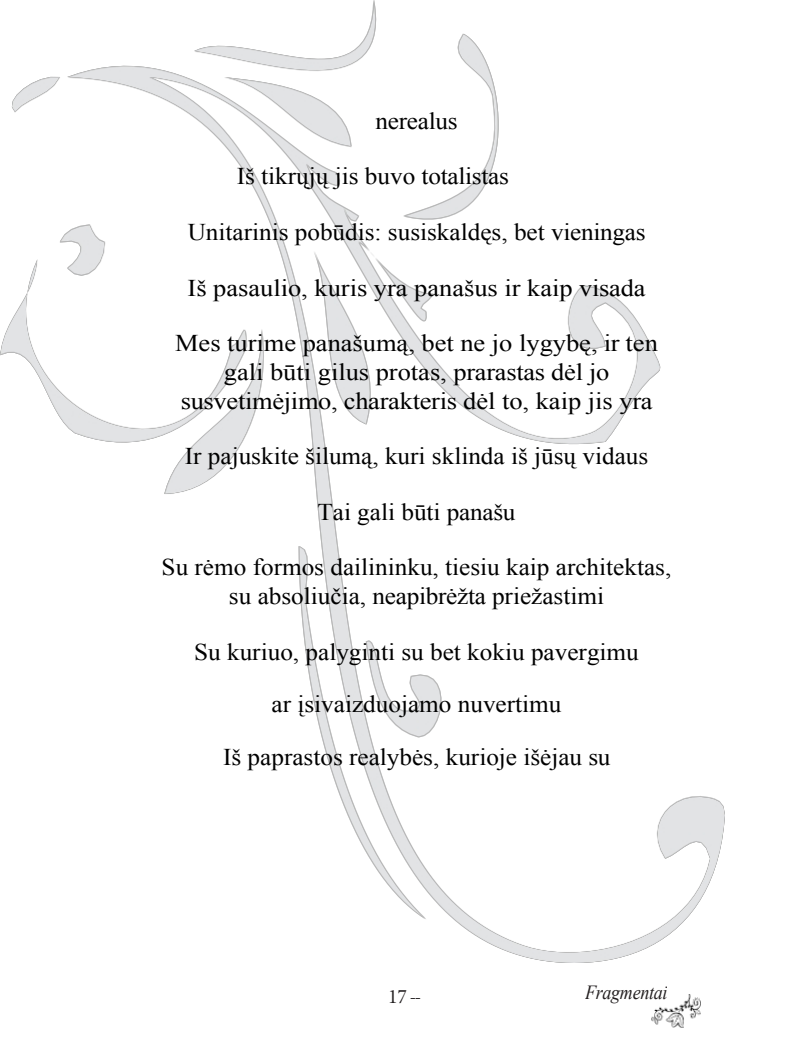
Matyti, kaip situacija auga, ir nežinoti, ką su ja
daryti Tai, kad trūksta prasmės.

Aprašymas, matymas ar pojūtis, dažnai sakome
tai, ko nemanome ir nematome, t. y. žinome, kaip
daryti ir mokytis iš kitų ir iš ženklų, kurie yra tokie
patys ar panašūs.

Arba papildymo forma Štai

misijos pavyzdys

Bet koks abstraktus formos pojūtis

nerealus

Iš tikrųjų jis buvo totalistas

Unitarinis pobūdis: susiskaldęs, bet vieningas

Iš pasaulio, kuris yra panašus ir kaip visada

Mes turime panašumą, bet ne jo lygybę, ir ten
gali būti gilus protas, prarastas dėl jo
susvetimėjimo, charakteris dėl to, kaip jis yra

Ir pajuskite šilumą, kuri sklinda iš jūsų vidaus

Tai gali būti panašu

Su rėmo formos dailininku, tiesiu kaip architektas,
su absoliučia, neapibrėžta priežastimi

Su kuriuo, palyginti su bet koku pavergimu
ar įsivaizduojamo nuvertimu

Iš paprastos realybės, kurioje išėjau su

natūralus šmaikštumas ir nesvarbus aštrumas,
kurį veža ateitis, kurioje viskas gryna, kaip
atšiaurios praeities tikrovė

Nesąmoningai ir su dideliu įkarščiu jis naudojasi
žodžio, kuris visada įsivaizduoja vaizdą, patirtimi.

Tuštuma - tai akimirka,
užfiksuota dėmesio, ginkluota

fragmentais

Štai, sąmonė jungiasi su dabartimi Ji įsiveržia į
mane, rašymo būtį, Visagalė, kad nėra aiški.

Tiesūs kaip horizonto linijos, kur

Saulė leidžiasi ir pasislepia

Pasinėrusi ir užmigusi

Jis pralaimėjo, bet niekada nesigailėjo

Kadangi ji turėjo vėl prisikelti ir būti pati
ryškiausia, nes buvo vienintelė, saulė išlaikys
mus gyvus.

Šviesiai ir energingai jis išibėgėja, kai kiekviena
detalė nekritiška menkiausiam jautrumui, tiesiog
atsitiktinai ir įsimintinai įsimenant kiekvieną žodį
su jo reikšme.

ir jo kantrybės tylą, tamsią aiškiaregystę, ne
projektuojamą, bet neturinčią jokio neracionalaus
instinkto, būtybę, kuri įsiveržia į mane, nėra aš.

Jis stato save ir palaiko atramas kaip Achilas,
visada esantis išgalvotame pasaulyje.

Tai mums pateikiama, niekam nekreipiant
dėmesio

Šie savęs šnipai - tai mano pagyrimai dėl
žinomumo, atšiauri tikrovė, tik

Lokomotyvų variklių šildymas

Kurioje mes imtis šio labai beprotiška ir gili
kelionė, kurioje tunelis, jūs negalite matyti taip toli
viduje savo tamsos vėl su išėjimo
to įvaizdžio ir šviesaus galo, tik laukiančio
pabaigos

Kas mus motyvuoja ir skatina

Ir nepalaužiama jėga, kuri yra tiek pat žavinga,
kiek ir nepatikima, kurią sunku pažinti ir niekada
neišmukti.

Tai buvo tinklas, kuris nutrūko, bet kai tinklas vėl
susiformavo, jis buvo atsparus ir kaip nelaimingas
atsitikimas pasakojime buvo gilus šūvis, kuris
nužudė jį jaunystėje, slypinti neapykanta

Bet niekada nesu abejingas niekam, jų protui ar kam
nors, todėl tam tikra prasme

Pažangus, jis visiems pasakė, kad mes visi esame
savęs pačių visuma ir kad vis daugiau žmonių
ateina

Skirtingas ir panašus į savo pradinį charakterį, iš
tiesų kiekviename veiksme ir spektaklyje yra lėlė,
kelionė

pasiklydę raidžių erdvėje

Menas sukurti erdvę pačiai mirčiai

Iš bet kokio galutinio taško, kulminacija niekada
nebuvo pabaiga, mirtis už mus niekada neįvyksta

Taip nutinka tik tiems, kurie mus pažįsta, o kai
mirštame, niekada nežinome, kad tai buvo
žodis.

Begalinis, bet paprastas ir išradingas

Šiek tiek klastingas kaip lapė, kuri nori maitintis
neišmatuojamu pažinimo alkiu ir visada nori
sužinoti daugiau, tai ilgaamžiškumo šaltinis,
niekada nežinai, ko neatsitinka, ir vis dėlto
praeityje jis buvo alpinistas ir judino savo kalno
tikėjimą, o ribos yra tik pradžia

Nuo uolos

Nusiteikęs jaunas žmogus įveikia bet kokį aukštį

Kai nusileisime žemyn ir pamatysime, kaip toli nuėjome

Užkariaujant tik žinojimą, šiek tiek daugiau
buvimo

Ir niekada nenorime pralaimėti, ir visi galime skristi

Iki bet kokio taško, kuriame niekada
nenukrisime, nes išmokome skristi ir
įsivaizduoti.

Viskas, bet viskas

yra žodžiai

Fragmentai, idėjos ir mintys. Vandenys

tokie gilūs

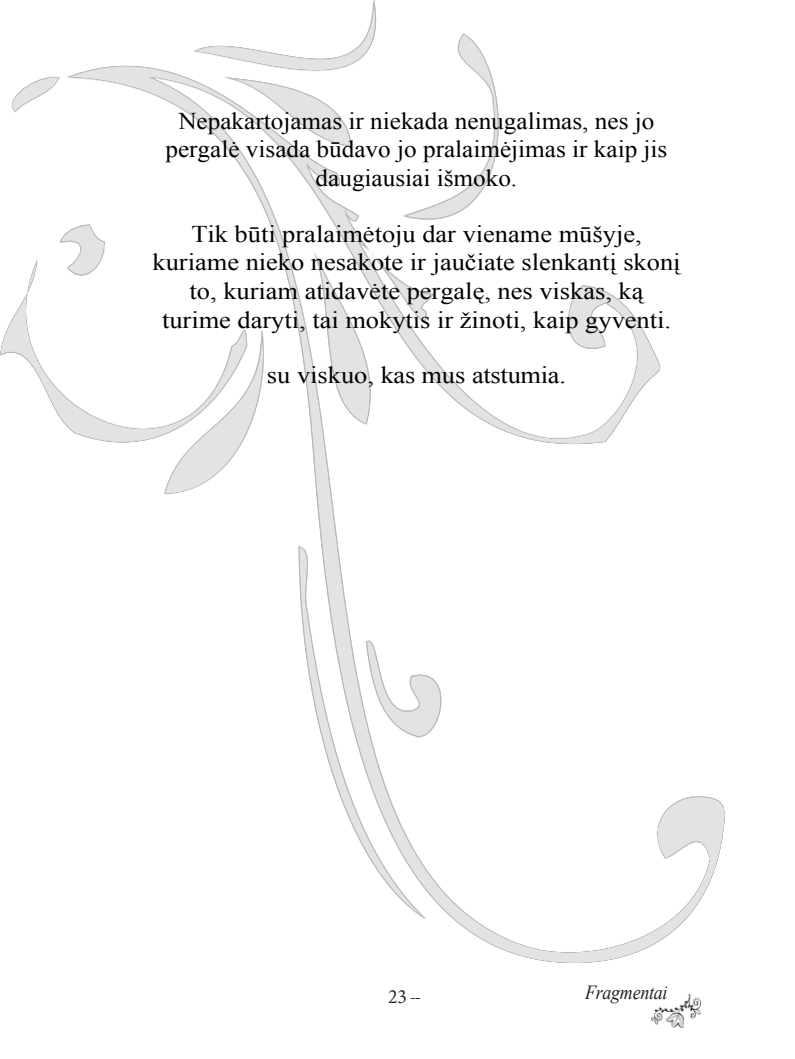
Apgaudinėjimo menas, kai neabejotinai
užsimenama apie dalyką.

Jūra iškyla ir lyg per stebuklą Iš energijos

lengvumo ir sentimentalumo Įmirkęs ir

švelnus nuo mažai

Dar vienas papildymas iš vienos akimirkos

Nepakartojamas ir niekada nenugalimas, nes jo
pergalė visada būdavo jo pralaimėjimas ir kaip jis
daugiausiai išmoko.

Tik būti pralaimėtoju dar viename mūšyje,
kuriame nieko nesakote ir jaučiate slenkantį skonį
to, kuriam atidavėte pergalę, nes viskas, ką
turime daryti, tai mokytis ir žinoti, kaip gyventi.

su viskuo, kas mus atstumia.

Fragmentai II

Nugrimzdo, nuskendo, laiptinė

Metaliniai laiptai girgžda

Valymo skuduras, kibiras ant grindų,

Marmuriniai kvadratai, ant sienų keturiose, lašas
po lašo krinta ir gilumoje, lengvai, kažkas purto
grindis

Niūri šviesa, bejėgė, vienintelis kamštis
paviršiuje

Šviesos spindulys su šešėlio efektu, veidas,
atsispindintis stikle, žvilgsnis, kai jis sudūžta,
vienintelis pasinėrimas, sudužęs laivas, plūduras,
gelbstintis mane nuo uždusimo, atsirandantis,
pamišęs, pabėgęs ir pasiklydęs

Tarp žvaigždžių ir bedugnės tuštumos

Dorybė, kalbant apie požiūrį, kančios ir būties
pilnatvę, prieš baimę, todėl padėjau pianiną.

Kelias žemyn, skrydis virš asfalto Pianinas
buvo ant žemės, o tada
Pirmas garsas, pirmas vaizdas, gilus plaukiančio
peleko tuštumos aidas.
Vandenyje pagaliau šokinėju, pilnas judesio
Ir viskas, kas dūžta ir velkasi, į nykstančią
iliuziją, akimirką buvo kitaip.
Giliame vandenyne, skystame ir sūriame, bespalvio
pieštuko raštas buvo aktorius
Parodos kulminacija - vakarėlis
Dovana, kuri mane džiugina, pižama ant lovos,
išlieta lova
Tai buvo paveikslas be peizažo, visas iš
įkvėpimo, suvokimo pokyčio, ir transmutacija
buvo
aiškus, be ašarų, be linijų, be taisyklių,

be kažko trūksta visko, kas yra niekis, pasakos,
kuri neauga

Jis nepasirodo, apie jį beveik nepasakojama, ir
mes esame pririšti, tikrai, visur grandinės ir
pakabinamos spynos.

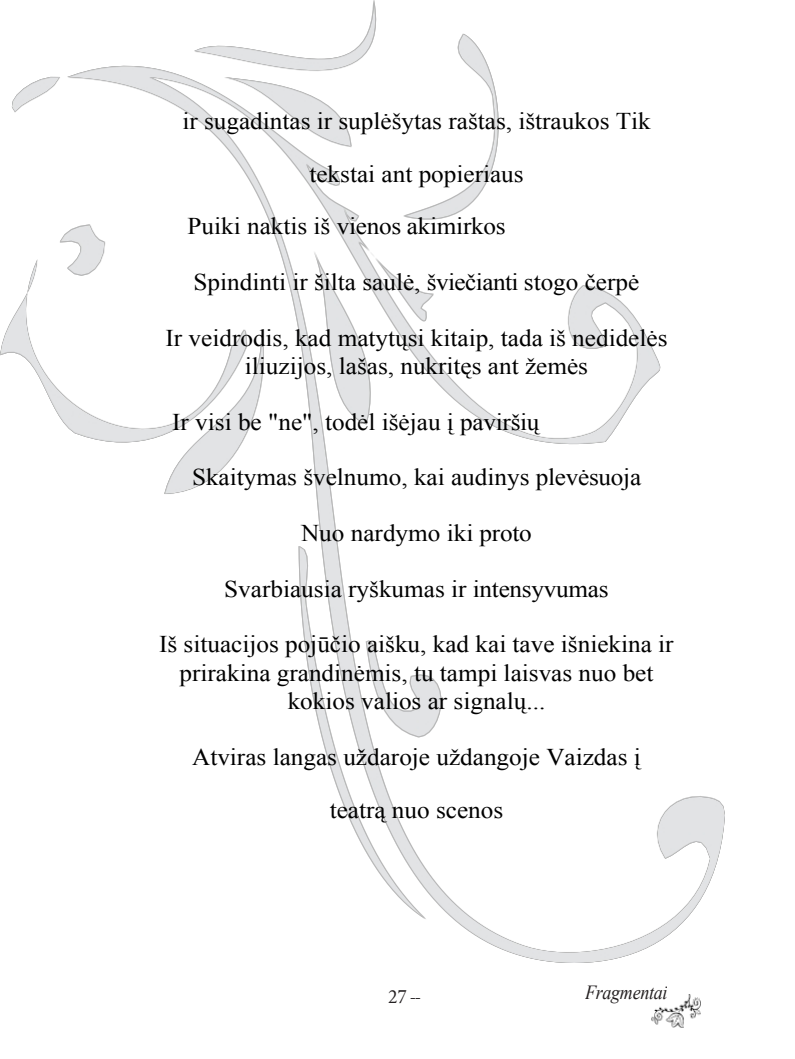
Prakaitas, taikinyš ir tu apsvaigęs kaip strėlė be
nuotolio, kilpa mazge.

Išsiliejęs, nevalingas rašymas, neryškus rašymas,
niekada neištrinamas, viską, ką mačiau, norėjau

O tie, kurie turi, visada norėtų turėti, ir giliai
širdyje jie būtų tik būtybė su šiurkščia barzda,
vienišais ūsais, vienu plauku, vienu, o paskui kitu.

Iš kiekvieno veido, prisilietimo, iš kiekvieno
nemokumo Jo nuodėmės, iš jo belaikiškumo į
Dabartį ir štai, jis sumuoja tik ir tik vieną audinį

Tavo kibirėlyje, lašas vandenyne, kartu
surištas siūlas

ir sugadintas ir suplėšytas raštas, ištraukos Tik
tekstai ant popieriaus
Puiki naktis iš vienos akimirkos
Spindinti ir šilta saulė, šviečianti stogo čerpė
Ir veidrodis, kad matytųsi kitaip, tada iš nedidelės
iliuzijos, lašas, nukritęs ant žemės
Ir visi be "ne", todėl išėjau į paviršių
Skaitymas švelnumo, kai audinys plevėsuoja
Nuo nardymo iki proto
Svarbiausia ryškumas ir intensyvumas
Iš situacijos pojūčio aišku, kad kai tave išniekina ir
prirakina grandinėmis, tu tampi laisvas nuo bet
kokios valios ar signalų...
Atviras langas uždaroje uždangoje Vaizdas į
teatrą nuo scenos

Lenta, gelbėtojas, tai turtas, išgelbėtas, tada ant
smėlio, aš pamačiau žemę ir gyveno, nuo nardymo
akimirkos, visas pasididžiavimas

Mes užsidegėme ir pasinėrėme į pasaulio gelmes, į
paprastos dainos matymą, jos pavertimą
išsipildymu, į

Staiga smūgis, vizija, mes visi išgyvenome vieną
nuojautą po kitos Kažkas, kas turėjo nutikti ir
įvykti.

Išlaisvinto ir pažadinto žmogaus
spazmas Būtybei, kuri jaučia, ir laiškas
iš soneto, kuris niekada nėra tobulas
Iš nesusietos eilėdaros išplaukė viena frazė Iš tos
fazės, taigi, kur mes eisime?
Neišeidami ir ten, kur buvome
Neįeidami, ant išnykimo linijos

paslaptinas

Drobulė purvė

Tiesos iliuzijoje, kuri yra visos vaizduotės
iliuzija Tada kometa sprogs, ir šioje planetoje

Gyvenimas ne visada yra bollocks, su
įtariamu pagrindu

Intriga buvo sukurta, planas nenutrūko

Tuomet išgirstu įsisiūbavusį balsą, o teksto
riksmas yra istorijos vilkas, nuo tobulumo iki
sunaikinimo jis buvo sulaikytas.

Raketa žvaigždėje prie jūros Taip keista,

kas jau buvo pasakyta

Ir aš pradedu leistis laiptais žemyn į tuštumą

Vienas žingsnis žemyn, tada metalinis turėklas
buvo automatinis ir tik viena koja upėje, basomis
ir šalta, viskas, kas neatrodo taip, nes taip yra.

Viskas dingsta ir išnyksta. Viskas, kas visuotina, yra
taip, kaip yra, todėl tik liežuvis burnoje, atvertoje
ištroškusio malonumo tave bučiuoti.

Štai bučinys ir troškimas, tavo žvilgsnio

mirgėjimas Kai išplaukiu į tavo laivo reisą

Tai tarsi išvysti kažką tikro, kažką ne nerealaus, o
įsivaizduojamo, iš tavo mažos nosytės sklinda
šiltas pojūtis, o tu skrendi ir širdimi užkariauji
Plutoną.

Akmuo tvenkinyje

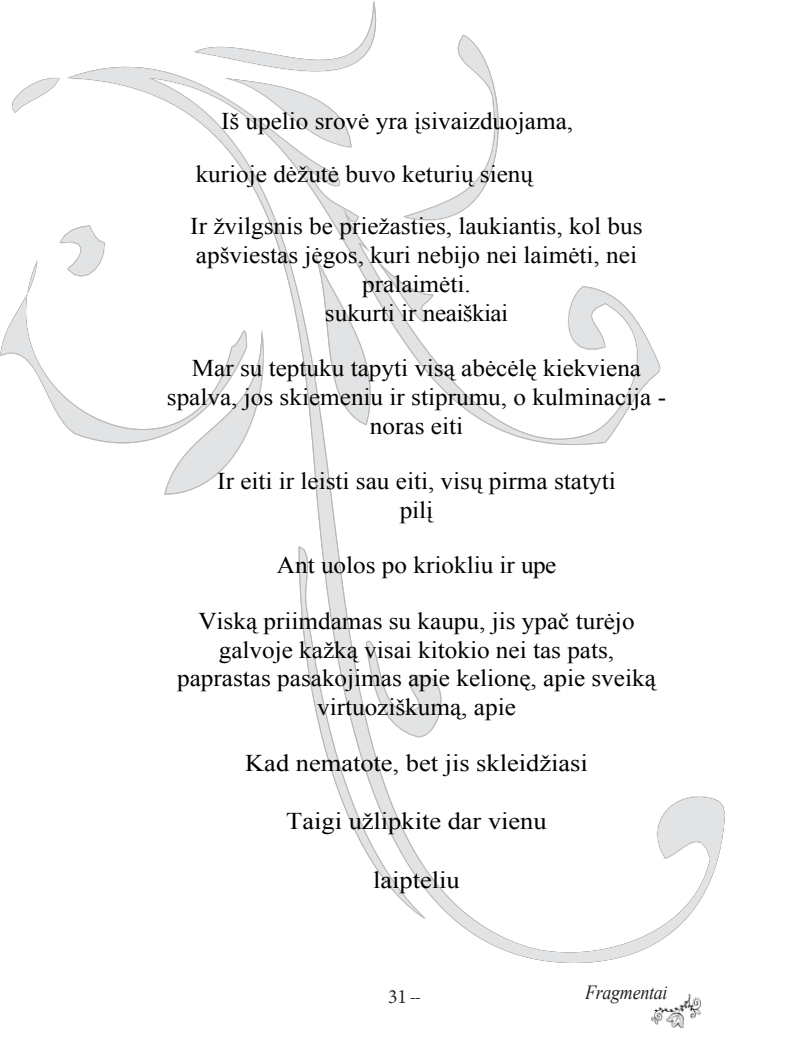
Atskiras gyvenimas

Ne visada fotografuojamas portretas

Beprotybė netrukus turėjo įgauti savo sveiką protą

Ėjau į tašką, kuriame viskas buvo sukurta, ir iš
laisvo bučinio, laukiančio, kol bus sulaikytas, su
jėga

Tiesiog egzistuojamas, su įsitikinimu, visuomet
susietas su širdimi, noru pumpuoti ir

Iš upelio srovė yra įsivaizduojama,
kurioje dėžutė buvo keturių sienų
Ir žvilgsnis be priežasties, laukiantis, kol bus
apšviestas jėgos, kuri nebijo nei laimėti, nei
pralaimėti.
sukurti ir neaiškiai
Mar su teptuku tapyti visą abėcėlę kiekviena
spalva, jos skiemeniu ir stiprumu, o kulminacija -
noras eiti
Ir eiti ir leisti sau eiti, visų pirma statyti
pilį
Ant uolos po kriokliu ir upe
Viską priimdamas su kaupu, jis ypač turėjo
galvoje kažką visai kitokio nei tas pats,
paprastas pasakojimas apie kelionę, apie sveiką
virtuoziškumą, apie
Kad nematote, bet jis skleidžiasi
Taigi užlipkite dar vienu
laipteliu

Laiptai vis dar judėjo pirmyn atgal

Žingsnio žingsniu ir levituodami

Ir tik vienas bando užlipti ant kiekvieno laiptelio
tvirtai ir įtikinamai įsivaizduodamas.

Pianinas, kuris sudužo ant asfalto, turėjo tik
vieną klavišą, ir tai nebuvo C ar D. Tai buvo
tikėjimas visada tikėti, kad gali būti ir pasiekti
dar vieną akimirką.

Kvepia šiltu kraštovaizdžiu, jūros spindesyje
matau tave mylintį, mano nardyme tu buvai
mano plūduras

Mano valtės nuolaužose

Ant švarios šluostės, kuria šluostomas pianinas,
pastatytas svetainėje, kur

niekas nenorėjo būti

Ir viskas, ką norėjau padaryti, buvo patekti ten.

Tada prie durų buvo išėjimas

Iš visų dalykų, kuriuos galite
įsivaizduoti ir kurių niekada
nesuprasite, tai buvo noras

suspausti širdį

Ir jis viską iš tavęs išsiurbė

Ir tada neramus vienas yra mažiau
protingas ir akto

Bombardavimas jau buvo įvykis Karas už taiką

Visi jie susieti įvairiomis reikšmėmis

Išvykimas į kelionę ir plėtra, kas grįžo, o tada
paukštis, kuris gieda ir

Tik šiandien jis išmoko savo muziką Dainų
žodžiai, visi užsakyti be koordinacijos

Uždavinys buvo atnešti ir galiausiai bijoti netikėti ir
galiausiai negrįžti

Visa kelionė jau buvo

Kritimo ant stogo gylis, pravertas langas ir šaltis,
tamsoje, fakto, kuris niekada neįvyko, bet apie kurį
pranešta ir kuris tariamai sugalvotas, kad apie jį
būtų galima galvoti, tamsoje

Tas atsiradimas buvo tik garų nuleidimas

Tas vanduo buvo tik troškimas tavo

bučinio Troškimas tik paliesti tave ir

pianiną

Tai buvo dalis plano, kaip jums pagroti natą,
kuri jus pavergtų.

Aštrus pojūtis, bukas peilis

Tai buvo stiprus kūrinys, kuris neturėjo įtakos
tam, kas jau buvo jaučiama.

Prisišvartavimas bemiegėje naktyje Kelionė

į ateitį

Ji neateis, dabartis skiriasi nuo praeities, ir tai buvo
perversmas, tai buvo

tik istorija

Kas viską išniekino ir galiausiai paliko tai,
kas atėjo iš Plutono, kad parašytų tik

Vienos širdies meilė

Tarp dviejų sienų, kurių neįmanoma peršokti, kur
tvora

Nuo stačiakampio kvadrato atvirame
apskritime toli gražu nebuvo nieko.

Tas mazgas, ta įtampa, kai nusikratai dulkių ir
matai, kad fortepijonas groja tik tavo C ir
miegamajame.

Fotografuoto vaizdo tamsa, pro ritinio objektyvą,
maži vaizdai, fragmentiški tonai

Matau tave atsispindintį gabalėlyje

kur
iame

Viskas vyksta kartu, nes noriu tavęs, atsispindinčio
mano atvaizde, tik tu esi veidrodžio rėmas.

Įprasta

Kaip išsivaduoti iš šio
skausmo, kuris yra
panardintas į vienintelį ir
nepakartojamą skaudulį ir
jį dar labiau sustiprina?

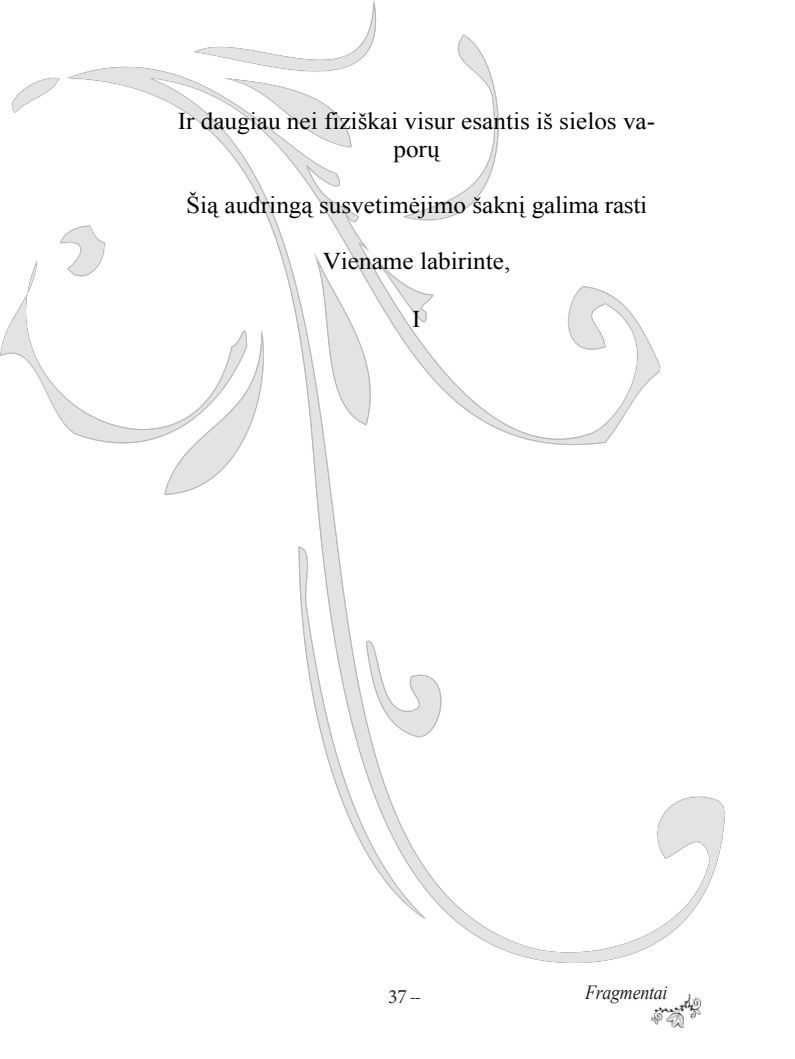
Užteko vieno žvilgsnio į "Be
žudymo", kad jis būtų problemiškas, ir
visas lašas

Ašaros - tai Širdies, kuri buvo
sugriauta ir išniekinta, atradimas

Tada ateina grandinė, kuri mane varo iš proto ir
sukausto mano riešus ir kiekvieną impulsą.

pasmerktas sergančiai ir tamsiai
sielai

Šios mus purtančios dulkės prasiveržia pro mūsų
pojūčius

Ir daugiau nei fiziškai visur esantis iš sielos va-
porų

Šią audringą susvetimėjimo šaknį galima rasti

Viename labirinte,

I

Jūs

Tempiamas povandeninės srovės

Dar vienos dienos apatija, sugriauta

Grandinė, kuri mane veržia,

atsipalaiduoja...

Šią beveik skubią akimirką visi laukia...

Gyvenimo alegorija, perkelta iš bukolikos
akimirkų...

Degtukas sudegs, štai švyti ir liepsna išsižiebia...

Mano vargšė širdis dega dėl tavęs kaip palaidas
arklys, laukiantis, kol bus sutramdytas...

Mėgaujuosi viskuo, ką jaučiu, nes jausti tave taip,
kaip jaučiu, šiame begaliniame laike...

Kuri susikerta su aplinkine praeitimi ir žymi bet
kokį gyvenimą, kurį reikia nugyventi.

Mūsų susitikimas kupinas magijos, vien žvelgiant į
tave ir matant...

Tavo motiniškas veidas, meilės ir švelnumo
jausmas tik pakelia visą mano kartėlį...

Man reikia tik gyventi ir visada matyti tave, kol
mirsiu...

Svaiginantis lūpų judesys, jausmingumas, skaidri
laimė...

Tarsi nuoširdus apsikabinimas, kuris laukia, kol
bus patirtas, stipri sąjunga...

Noriu, kad būtumėte laimingas kaip vaikas, o taip
pat linkiu jums gero...

Šaknis pasėta, maitinama ir stiprinama... Draugystė
yra kilniausia iš meilių.

Tegul mano širdis plaka tavo ritmu...

Tētis

Num ai aš

buvau

tēvas

Magiškas didesnio

mokymosi momentas

Visada kupinas vilties

Didžiausiai meilei

turėti vaiką

Motinos meilė Vaiko meilė

Jis milžinas

Visada

dėmesingas ir

protingas

Tēvas ir sūnus

Mano sūnus sprogsta iš džiaugsmo

Jausmas, emocija, prierašumas, meilė ir rūpestis
- tai jėga, kuri mus nuteikia amžinam džiaugsmui,
meilės, dalijimosi, pamokų ir tinkamo mokymo
troškimas mus abu užlieja laime, ir kuris iš mūsų
siekia būti amžinai jaunas mokinsys pas
pradedantįjį tėvą.

Norėjau tau pasakyti, kaip stipriai tave myliu, kaip
stipriai tave jaučiu, kaip kiekvieną nerimo
akimirką klausiu ir dar šiek tiek, nes tu mane žavi.

Tavo švytėjimas man visada bus ekstazės
paveikslas rėmeliuose, į kuriuos mes abu telpa, bet
tu visada esi pati gražiausia.

Nuo gimimo iki galvojimo tik apie save, apie tai,
kaip mane praturtinsi, apie beprotybę, apie tikrąjį
švelnumą.

Ašaros

Vieną dieną, jei turėčiau ašarą, užtepčiau ją ant
tavo veido, kad daugiau nebevertum.

Svajonė

Aš norėjau pasinerti

Giliai žemyn Aš

pabudau viduryje jūros

Iš miego, kuris tęsis metų

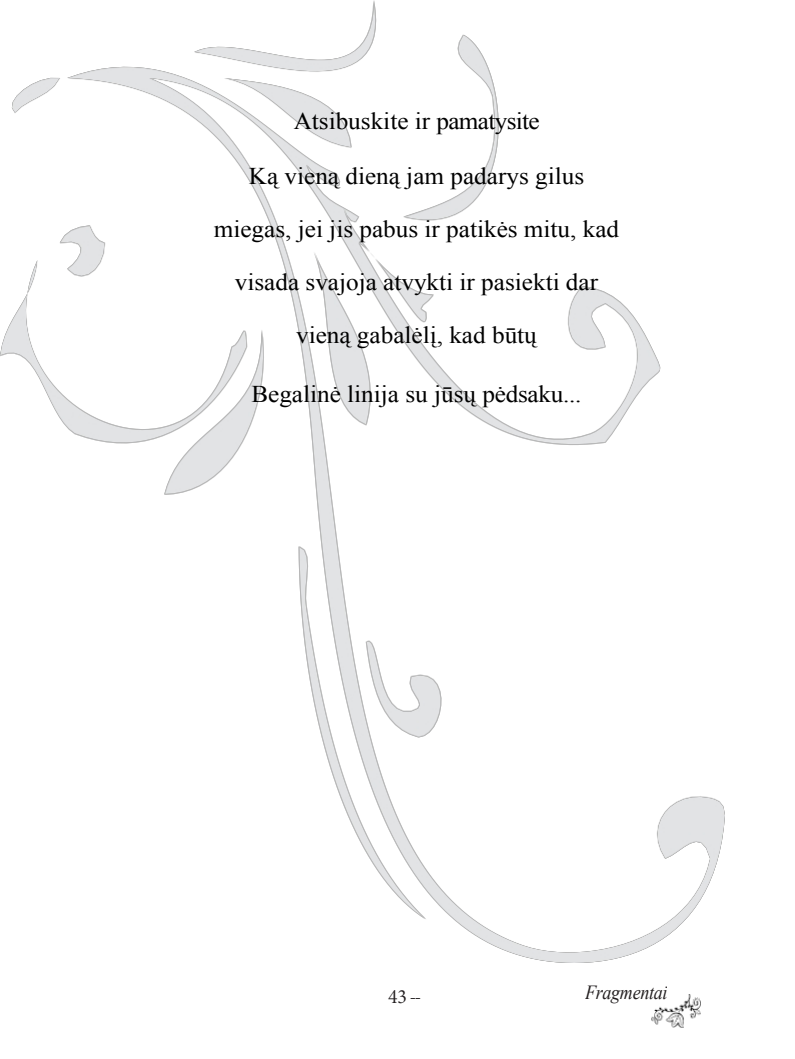
metus, lunatikas

Svajotojas, nakties sielos, kad sutemus

šešėlio figūra įsiveržia ir pažadina

tamsą.

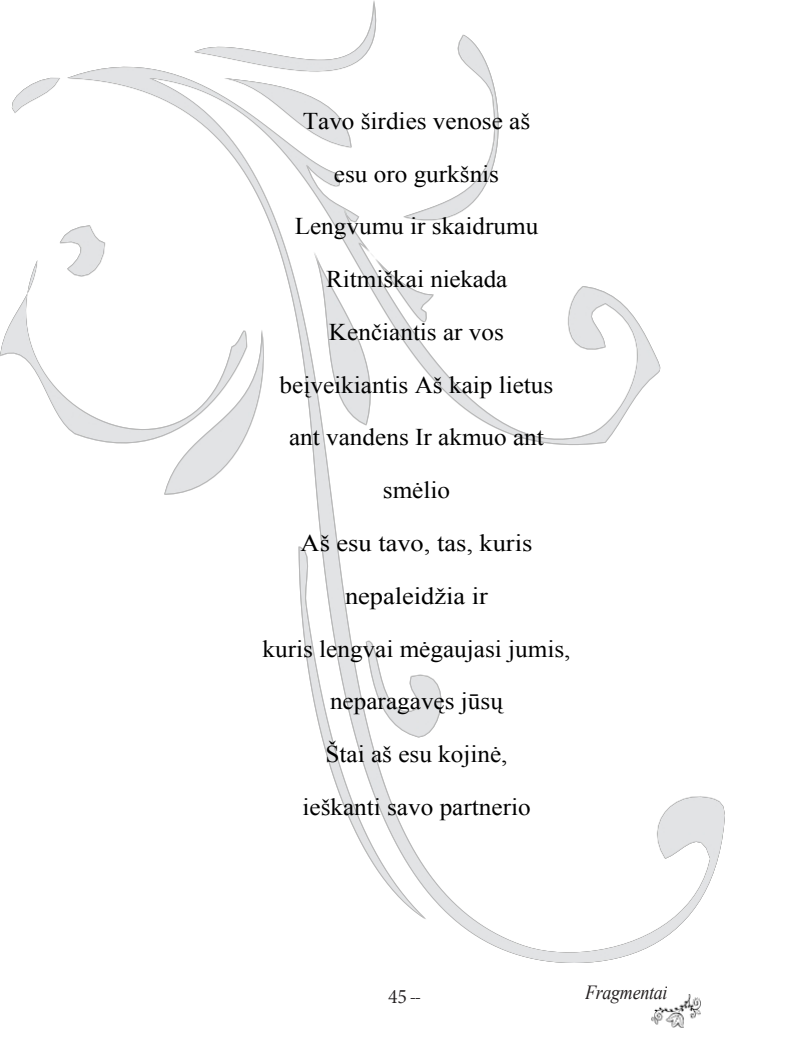
Grynos ir neapdorotos iliuzijos, amžinosios

Atsibuskite ir pamatysite
Ką vieną dieną jam padarys gilus
miegas, jei jis pabus ir patikės mitu, kad
visada svajoja atvykti ir pasiekti dar
vieną gabalėlį, kad būtų
Begalinė linija su jūsų pėdsaku...

Par

Norėjau bučinio
Ramus miegas, kuris
mus nutirpdo
Ir mes trokštame daugiau
Galbūt tu nenori žinoti,
koks saldumas slypi tavyje
Ir kuriame tu kalbi
žodžius, kurie yra švelnūs
ir gaivina mus.
Širdies, kuri įsivaizduoja jus
glaudžiai susipynusius
Ir niekada
nebeatsipalaiduosiu Aš esu
grandinė

Tavo širdies venose aš
esu oro gurkšnis
Lengvumu ir skaidrumu
Ritmiškai niekada
Kenčiantis ar vos
beįveikiantis Aš kaip lietus
ant vandens Ir akmuo ant
smėlio

Aš esu tavo, tas, kuris
nepaleidžia ir
kuris lengvai mėgaujasi jumis,
neparagavęs jūsų
Štai aš esu kojine,
ieškanti savo partnerio

Nusileidžiantis batas
Nepririštas, laukiantis, kol bus
pririštas

Ir ryšys, kurio niekada
nepanaikinsiu, nes tu esi mano
poros batas, kurį myliu, kad
mylėčiau.

Gyvenimas

Amžinajame
saugojime Ji stovi
ten

Ir tada nėra jokio būdo, kaip su
tuo susidurti, apeiti ar manipuliuoti.

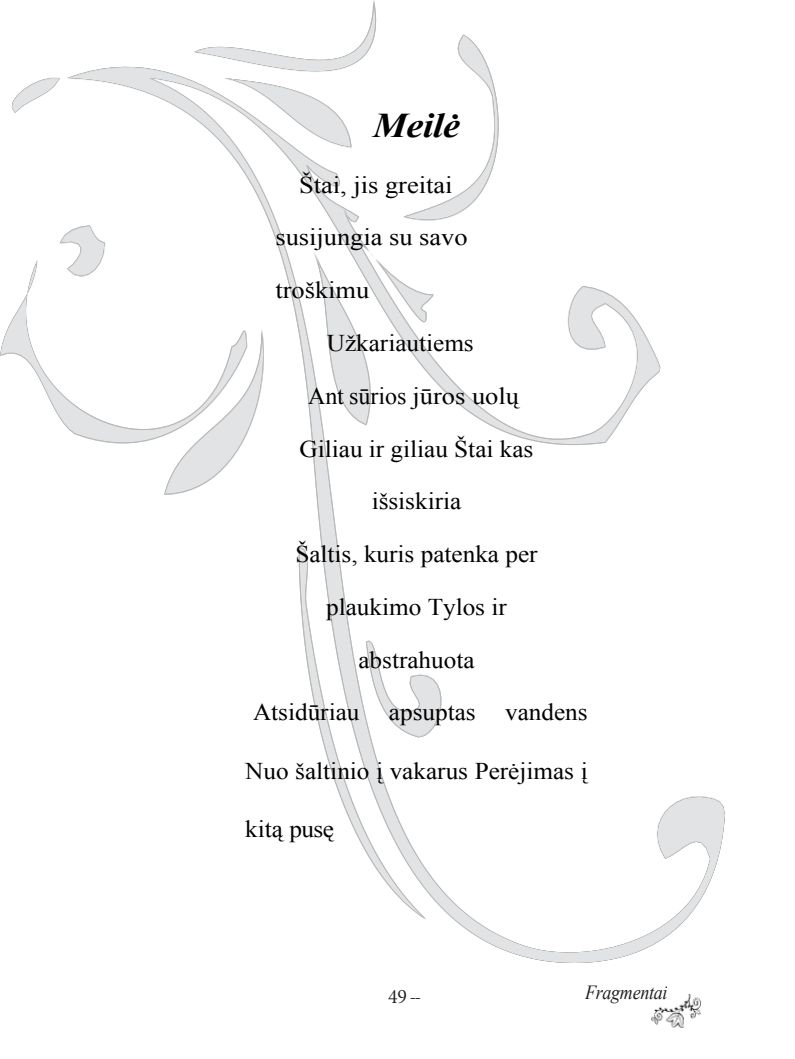
Tai disidento siaubas, kuris
užverda ir pasiekia

kulminaciją viename taške

Kūrybos, vaizduotės ar
tiesiog žydinčio žalio
potėpio tapybos proto
paralyžius

tonas ir suvokti gyvenimo Šiame
tonas gyvenimo ir

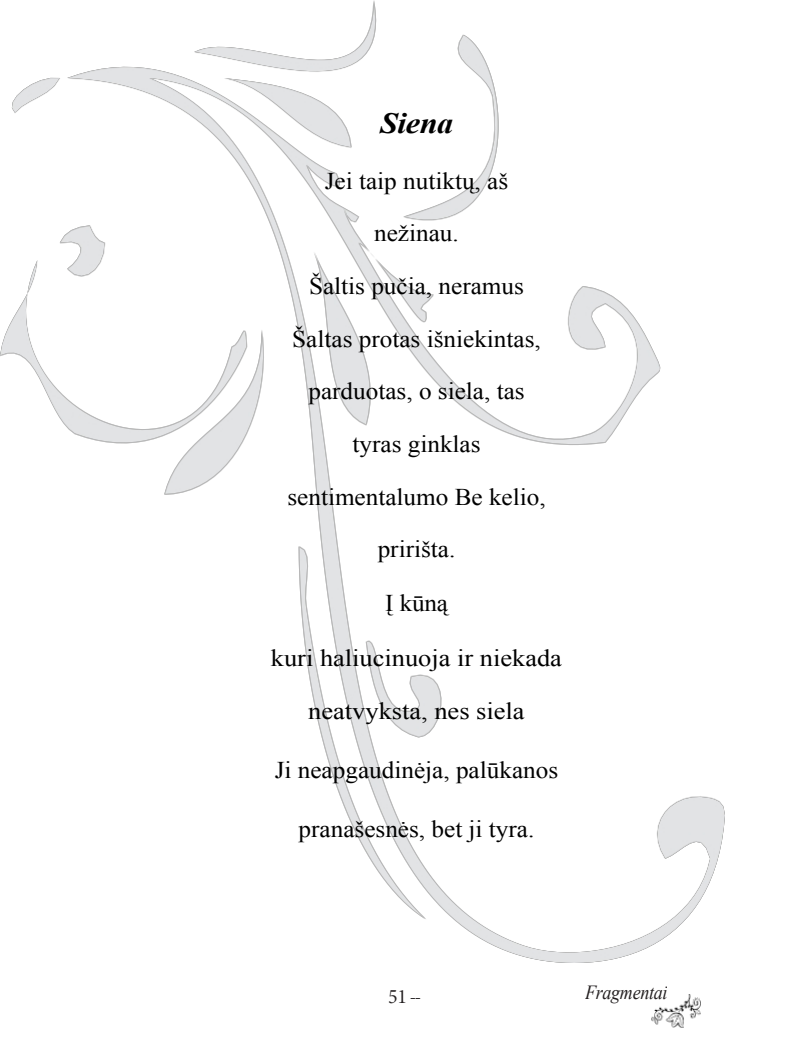
Blossom, jį rasite čia
Žymeklis, kurį visada norėjote pažymėti,
Gyvenkite
intensyviai

Meilė

Štai, jis greitai
susijungia su savo
troškimu
Užkariautiems
Ant sūrios jūros uolų
Giliau ir giliau Štai kas
išsiskiria
Šaltis, kuris patenka per
plaukimo Tylos ir
abstrahuota
Atsidūriau apsuptas vandens
Nuo šaltinio į vakarus Perėjimas į
kitą pusę

Nieko nēra sudētingo, tiesiog
niekada nereikia žengti to paties
žingsnio ir judėti pirmyn Tegul
tavo širdis būna paliesta
Muzika, kuri kviečia tave Vėjas, jūra
ir užkariauta žemė
Tiesiog myliu

Siena

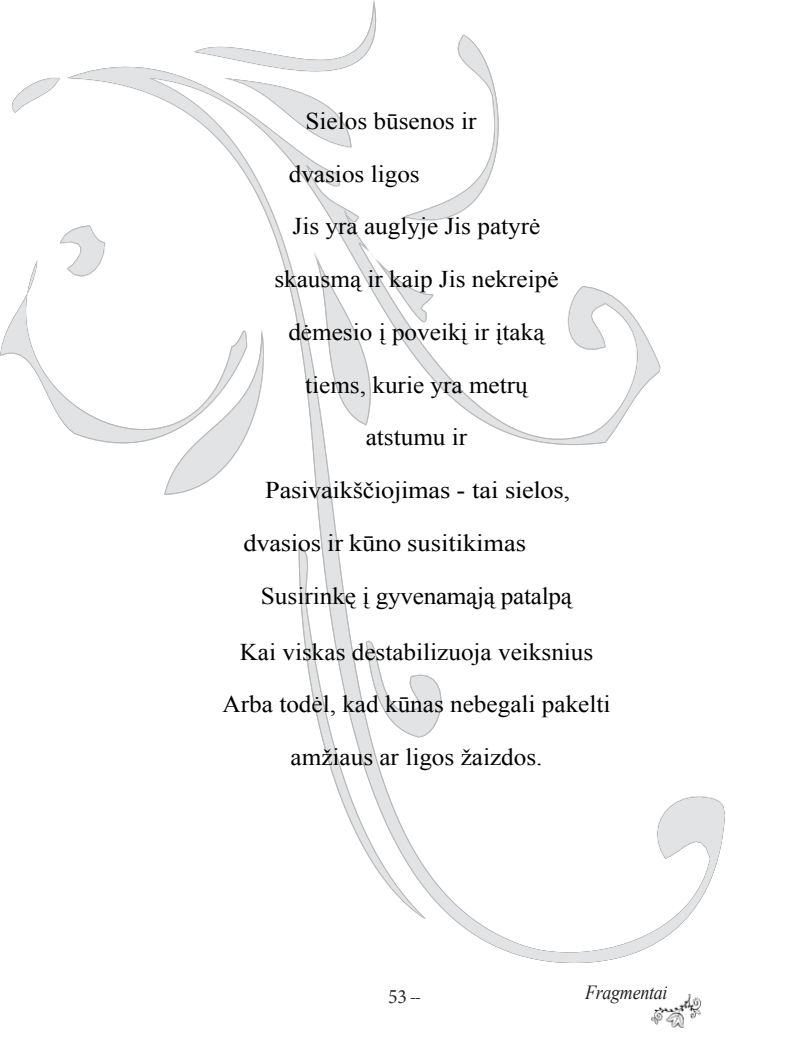
Jei taip nutiktų, aš
nežinau.

Šaltis pučia, neramus
Šaltas protas išniekintas,
parduotas, o siela, tas
tyras ginklas
sentimentalumo Be kelio,
pririšta.

Į kūną
kuri haliucinuoja ir niekada
neatvyksta, nes siela
Ji neapgaukinėja, palūkanos
pranašesnės, bet ji tyra.

Štai kodėl jis matomas ratu
Uždarytas, pusiau atidarytas
Taigi, kad, pajungus iliuziją ir
atėjus iš neapbrėpiamybės, kyla
griausmas.

Ir viskas sustoja ties efekto
švytėjimo akimirka Bet dvasios
liga Šie kūno poreikiai Ir kad
mes sąmoningai jaučiame.
Jis pasineria į savo paties Būties
bedugnę ir levituoja, lieka ir tarsi
prielipas, kuris trukdo

Sielos būsenos ir
dvasios ligos

Jis yra auglyje Jis patyrė
skausmą ir kaip Jis nekreipė
dėmesio į poveikį ir įtaką
tiems, kurie yra metrų
atstumu ir

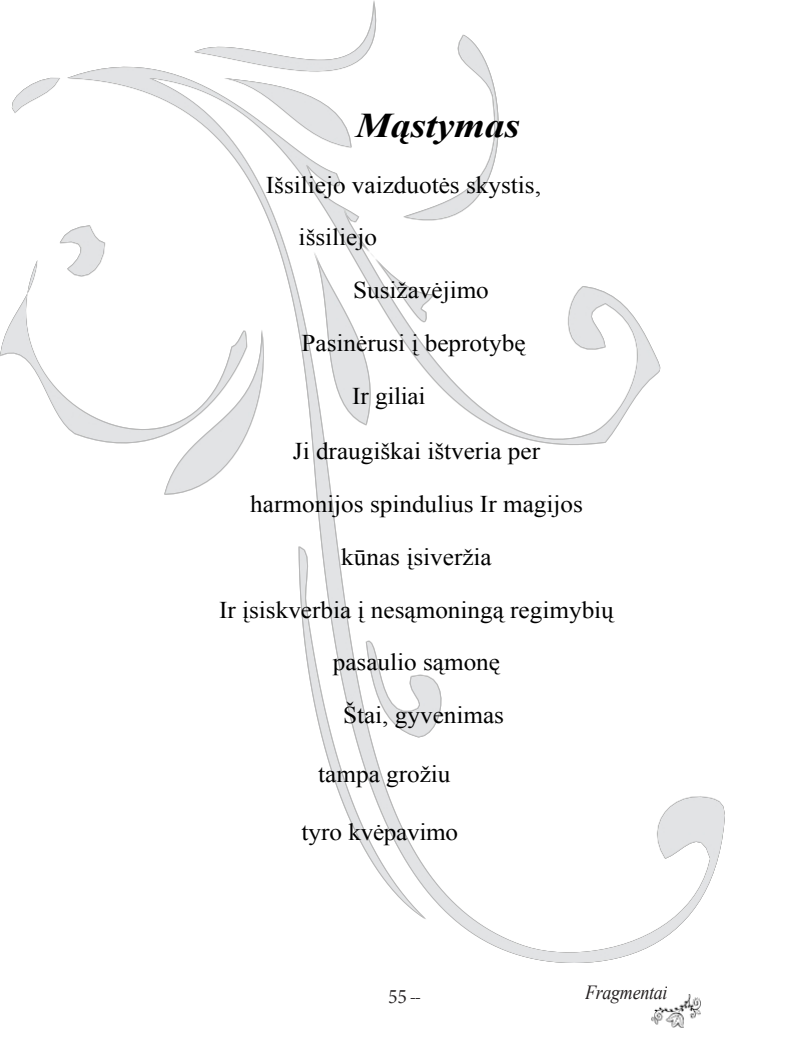
Pasivaikščiojimas - tai sielos,
dvasios ir kūno susitikimas

Susirinkę į gyvenamąją patalpą

Kai viskas destabilizuoja veiksniai

Arba todėl, kad kūnas nebegali pakelti
amžiaus ar ligos žaizdos.

Nuo savęs ir mūsų egoizmo
Ateikite į mūsų valią Bet tai
trikdo sielą
Ji veikia sugadintą dvasią maksimaliai
išreikšta mintimi.
Ir įsiveržė
Gryna, sunku
Stiprus kaip siena Negali
išsiskirti

Mąstymas

Išsiliejo vaizduotės skystis,

išsiliejo

Susižavėjimo

Pasinėjusi į beprotybę

Ir giliai

Ji draugiškai ištveria per

harmonijos spindulius Ir magijos

kūnas įsiveržia

Ir įsiskverbia į nesąmoningą regimybių

pasaulio sąmonę

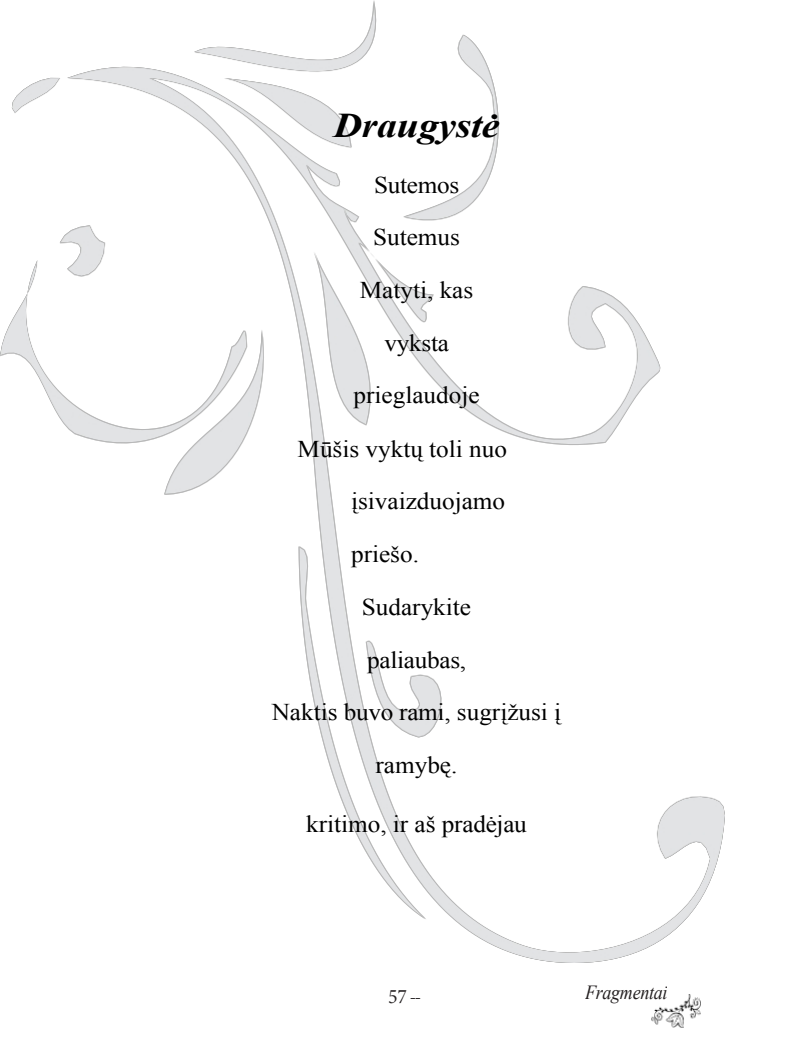
Štai, gyvenimas

tampa grožiu

tyro kvėpavimo

Begalybė
tampa riba
Matomas ir
besiplečiantis Tarp
žodžių Jausmai
Ir vienas
veiksmas Be
mąstymo
keitimo
Skatinkite mąstyti ir
visada įsivaizduokite
Įsivaizduokite
Įsivaizduokite.
Mąstymas ir veiksmai
siekiant pokyčių

Draugystė

Sutemos

Sutemus

Matyti, kas

vyksta

prieglaudoje

Mūšis vyktų toli nuo

įsivaizduojamo

priešo.

Sudarykite

paliaubas,

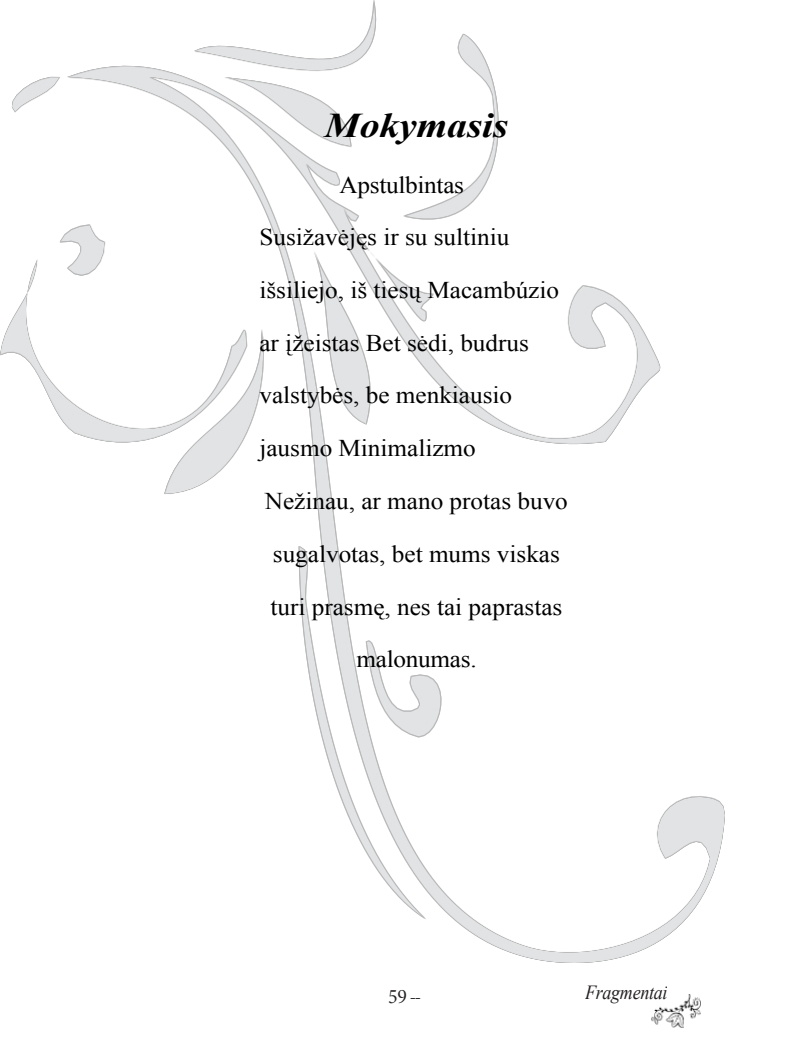
Naktis buvo rami, sugrįžusi į

ramybę.

kritimo, ir aš pradėjau

Jausti tą prisilietimą
Jausti jį ant savo švelnios
odos
Valia ir energija Amžina
draugystė
Tyras meilės gestas
Stipresnis už bet kokią
aistrą ar meilę
Ir kad ir koks būtų lizdas Tik
nykščio prisilietimas
Ir tik
įsivaizduokite,
koks tai buvo
jausmas
Ir visos energijos srovė
ėjo

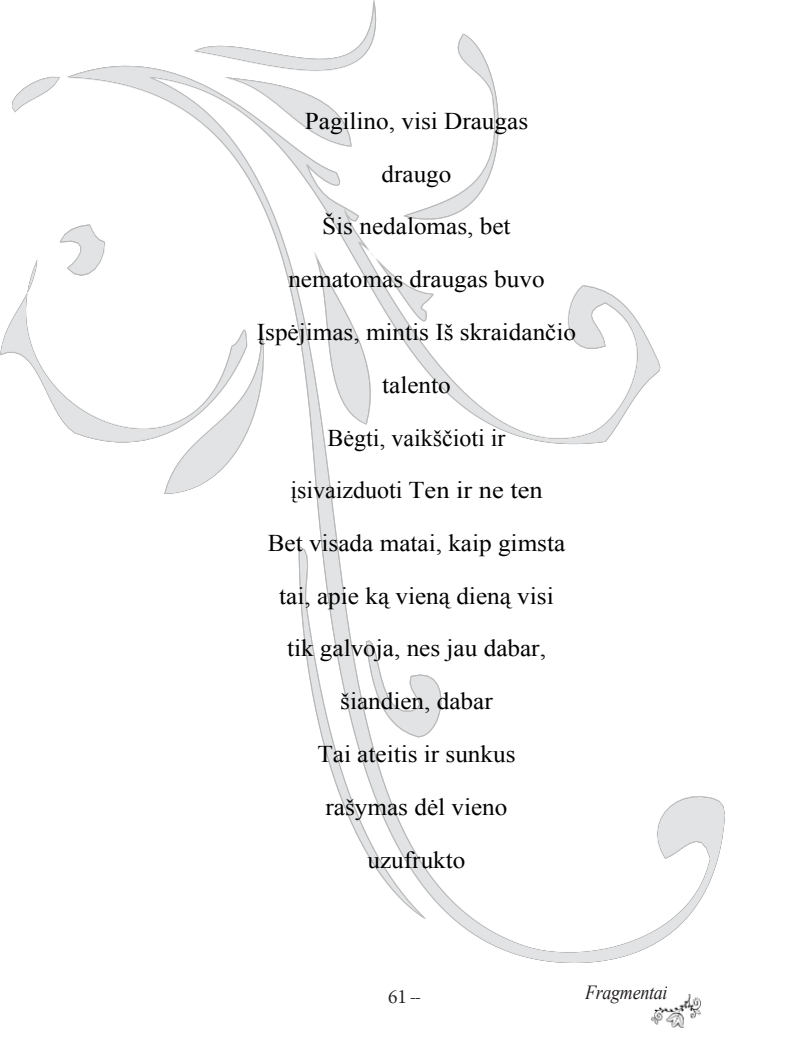

Mokymasis

Apstulbintas

Susižavėjęs ir su sultiniu
išsiliejo, iš tiesų Macambúzio
ar įžeistas Bet sėdi, budrus
valstybės, be menkiausio
jausmo Minimalizmo
Nežinau, ar mano protas buvo
sugalvotas, bet mums viskas
turi prasmę, nes tai paprastas
malonumas.

Rašyti jums paprašius
Nereikalaujama, kai tai atsitinka
Viskas, ką jautėte, lieka
ir išnyksta
Ir vis dėlto jis matė
Tik žiūrėti, skaityti ir rašyti
Interpretuoti, įsisavinti
Nešti ir mokyti Mokytis,
taip auga padrašinimas
Su vėjo jėga,
Ir tada dingsta, skrisdamas septyniomis
jūromis Švelniai tariant.
Tada jis nērė, nuėjo ir

Pagilino, visi Draugas
draugo
Šis nedalomas, bet
nematomas draugas buvo
Ispėjimas, mintis Iš skraidančio
talento
Bėgti, vaikščioti ir
įsivaizduoti Ten ir ne ten
Bet visada matai, kaip gimsta
tai, apie ką vieną dieną visi
tik galvoja, nes jau dabar,
šiandien, dabar
Tai ateitis ir sunkus
rašymas dėl vieno
uzufrukto

Tiesiog kvėpuoti, o svarbiausia -

kurti, įsivaizduoti ir grįžti

Atkūrimas ir

grįžimas į vietą, dėl

kurios

Niekada anksčiau

nebuvo ten išvykęs,

bet dabar čia yra

Žiūriu į laikrodį

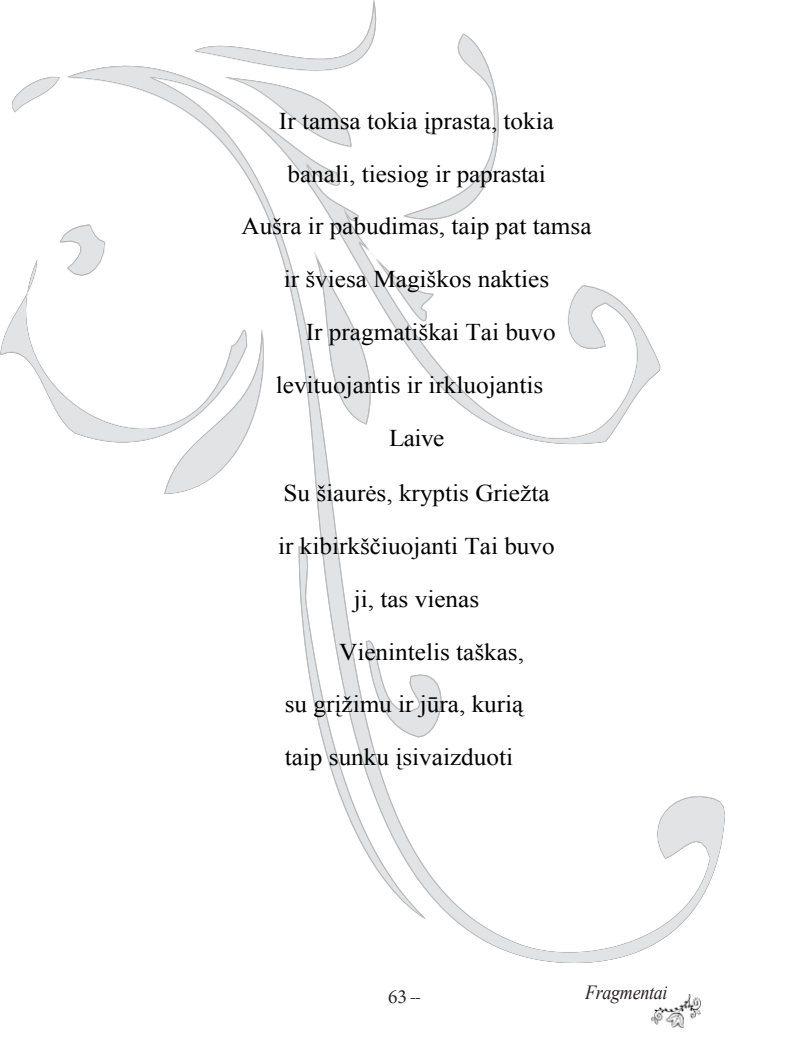
Pageidautina laiku

Tikri ir liudijami įvykiai

liudijami su originaliu

malonumo jausmu.

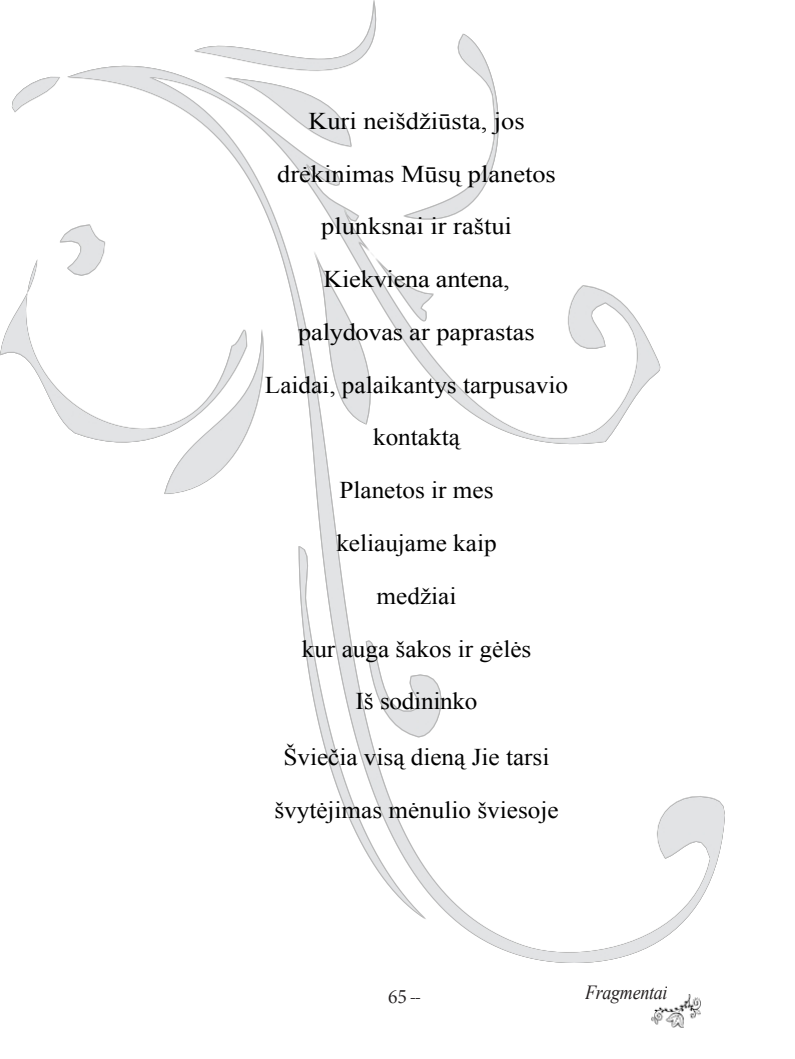
Tai susiję su švelnumu

Ir tamsa tokia įprasta, tokia
banali, tiesiog ir paprastai
Aušra ir pabudimas, taip pat tamsa
ir šviesa Magiškos nakties
Ir pragmatiškai Tai buvo
levituojantis ir irkluojantis
Laive

Su šiaurės, kryptis Griežta
ir kibirkščiuojanti Tai buvo
ji, tas vienas
Vienintelis taškas,
su grįžimu ir jūra, kurią
taip sunku įsivaizduoti

Tai buvo didžiulis ir
milžiniškas vandenynų
įniršis
Tas, pas kurį važiuojate į
slaptą kelionę be
pasveikinimo
Tai buvo kvadratinė
sfera Apverstas trikampis
Kaip piramidė Iš
sarkofago
Su neperprantama sielos
dvasia... Kaip užmirštas
Gyvenimas, vyksmas
Iš svetainės lapų nuotrauka

Kuri neišdžiūsta, jos
drėkinimas Mūsų planetos
plunksnai ir raštui
Kiekviena antena,
palydovas ar paprastas
Laidai, palaikantys tarpusavio
kontaktą
Planetos ir mes
keliaujame kaip
medžiai
kur auga šakos ir gėlės
Iš sodininko
Šviečia visą dieną Jie tarsi
švytėjimas mėnulio šviesoje

Tai turėjo

įvykti Ir

tada

Dar vienas šuolis, dar vienas

šuolis, kad pamatytumėte gimusį vaiką

ir visų pirma

Stebint, kaip jis auga, mokosi ir suvokia

Viską, ką jis pastebi, ir transformuoja Akta,

kuris, kalbant vaiko kalba

Tai minkšta oda, kuri yra vaikų

santykių viršenybe

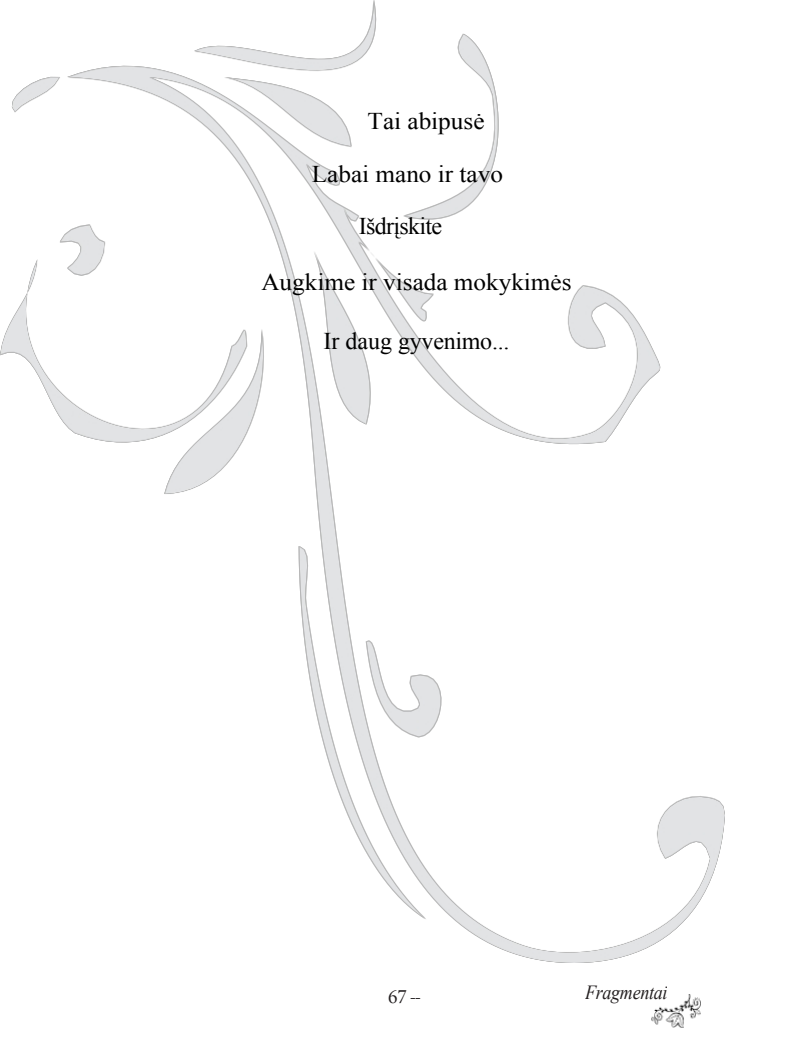
Tėvams ir jų mokymui

Iš dvigubo mokymosi ir stebėjimo,

mokymosi ir žinojimo sąmokslu Kaip

dvyniai

Kurie turi mokymosi porą

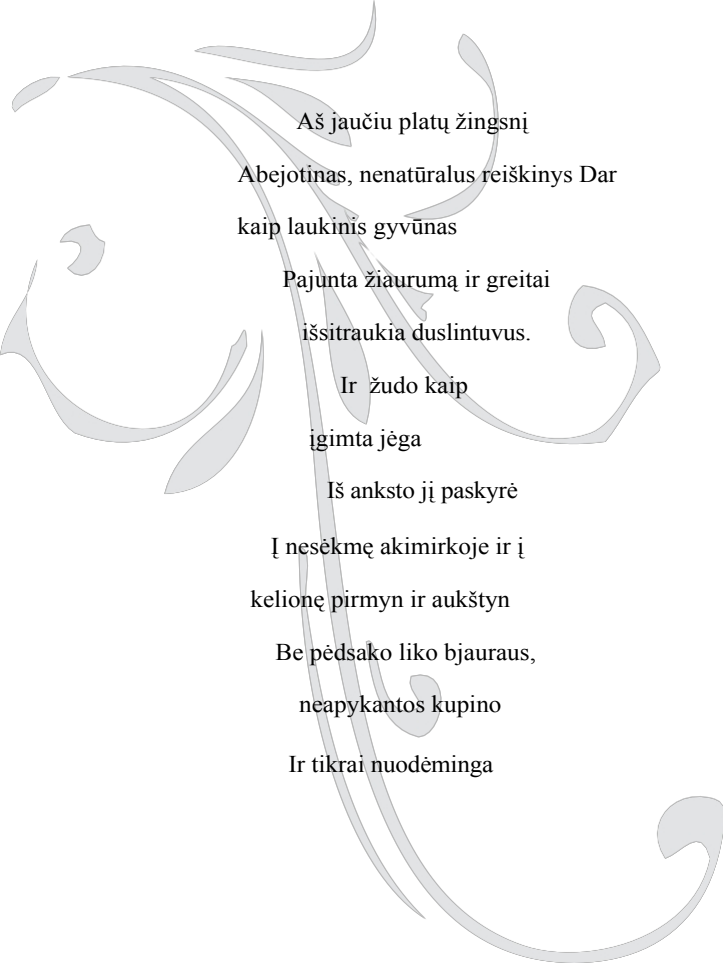
Tai abipusė
Labai mano ir tavo
Išdrįskite
Augkime ir visada mokykimės
Ir daug gyvenimo...

Gyvenimas

Jaučiu skausmą,
kuris neleidžia man
matyti

Norėčiau būti tikras,
visada ištikimas, bet kaip
liūdnas klounas.

Aš esu netikras
Šypsena, džiaugsmas iš vidaus Jis
nepaklūsta išorėje Jaučiuosi
tarsi plūduriuočiau
Tai verčia mane palikti vietą
Normalus būtų keliauti
Ir būkite ten, kur jūsų nematyti.

Aš jaučiu platų žingsnį
Abejotinas, nenatūralus reiškinyš Dar
kaip laukinis gyvūnas

Pajunta žiaurumą ir greitai
išsitraukia duslintuvus.

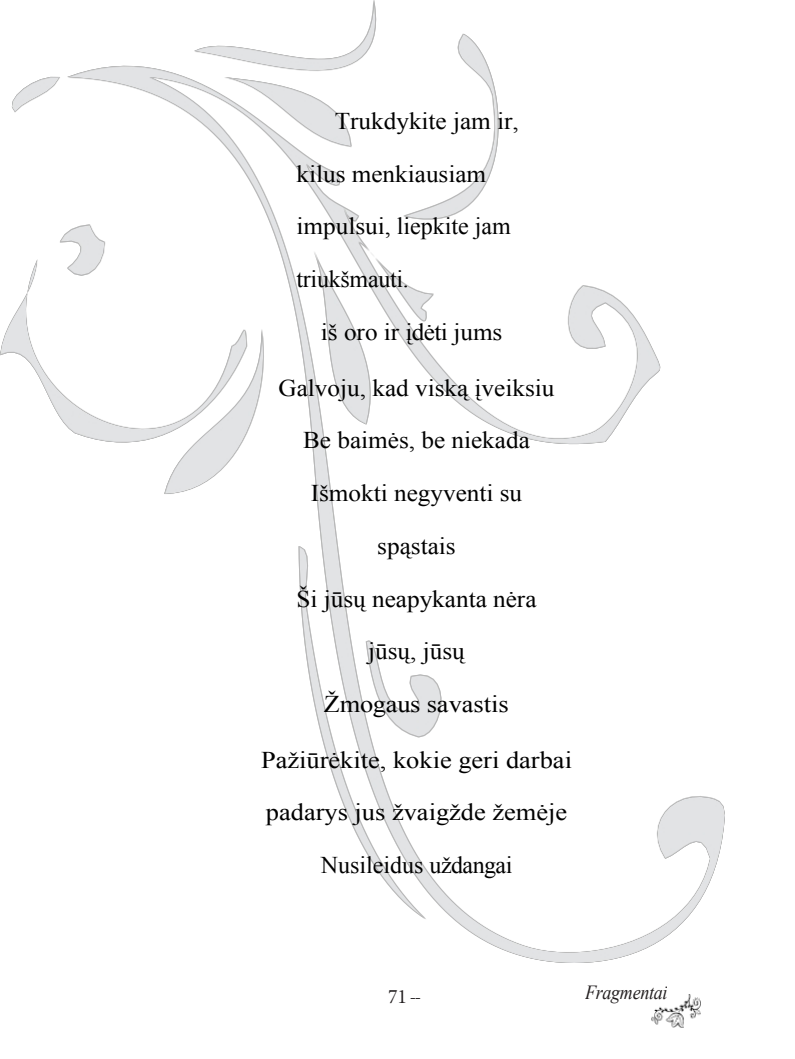
Ir žudo kaip
igimta jėga

Iš anksto jį paskyrė
Į nesėkmę akimirkoje ir į
kelionę pirmyn ir aukštyn

Be pėdsako liko bjauraus,
neapykantos kupino

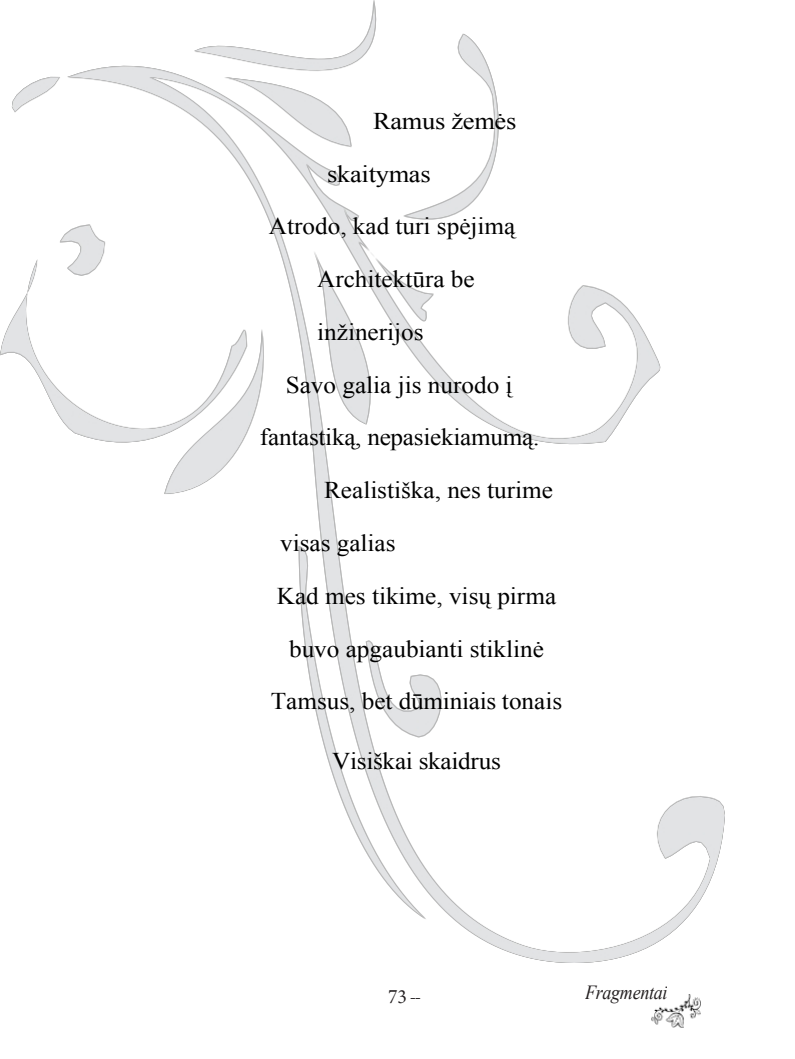
Ir tikrai nuodėminga

Štai priesaika
Aukščio temperatūroje
danguje pasirodo vėsus
linksmas ir ramus
medetkų žiedas, kuris
sako: "Sustok, žydėk".
Ir ji auga, šis smurtinis
impulsas yra tik bloga
akimirka
Visas būties žiaurumas
Pasibaigė ir ištobulėjo
Staiga paleisti
Visai ne arba
beveik ne

Trukdykite jam ir,
kilus menkiausiam
impulsui, liepkite jam
triukšmauti.
iš oro ir įdėti jums
Galvoju, kad viską įveiksiu
Be baimės, be niekada
Išmokti negyventi su
spąstais
Ši jūsų neapykanta nėra
jūsų, jūsų
Žmogaus savastis
Pažiūrėkite, kokie geri darbai
padarys jus žvaigžde žemėje
Nusileidus uždangai

Prašau tavęs groti pianinu
Nes turiu planą Eime.
Mes
išvyksime, kai
atvyksime Niekada
jūsų nesustabdysime
Kad tave
išpildytų ir
skraidytų
Plokščias ir skraidantis
Audringas debesis yra
sąlyga
Daugialypė priežastis, dėl kurios
mes Ašarojančiame lietuje
švelniu, drėgnu veidu

Ramus žemės
skaitymas
Atrodo, kad turi spėjimą
Architektūra be
inžinerijos
Savo galia jis nurodo į
fantastiką, nepasiekiamumą.
Realistiška, nes turime
visas galias
Kad mes tikime, visų pirma
buvo apgaubianti stiklinė
Tamsus, bet dūminiais tonais
Visiškai skaidrus

Vertybės yra tarsi

gėlės.

Laistykite juos nuolat Ir tai,

kas yra sėkla, auga mintyse.

Būdami skirtingi nuo tų

pačių Ką mes visi

turime Instinktai ir

žiaurumas

Pati žmogaus siela Be to, kad

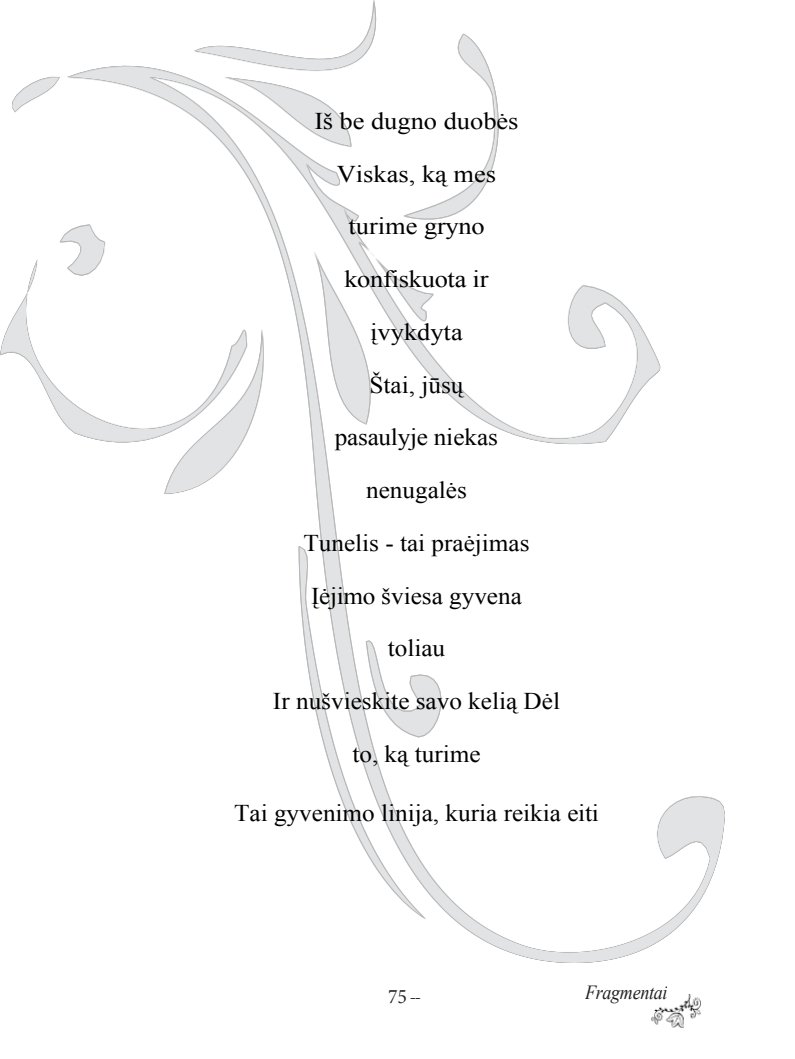
atitinkamas magijos eliksiyras

yra

Svaiginantis tunelis, į kurį įeina

šviesa

Ir kurio pabaiga yra

Iš be dugno duobės

Viskas, ką mes

turime gryo

konfiskuota ir

įvykdyta

Štai, jūsų

pasaulyje niekas

nenugalės

Tunelis - tai praėjimas

Įėjimo šviesa gyvena

toliau

Ir nušvieskite savo kelią Dėl

to, ką turime

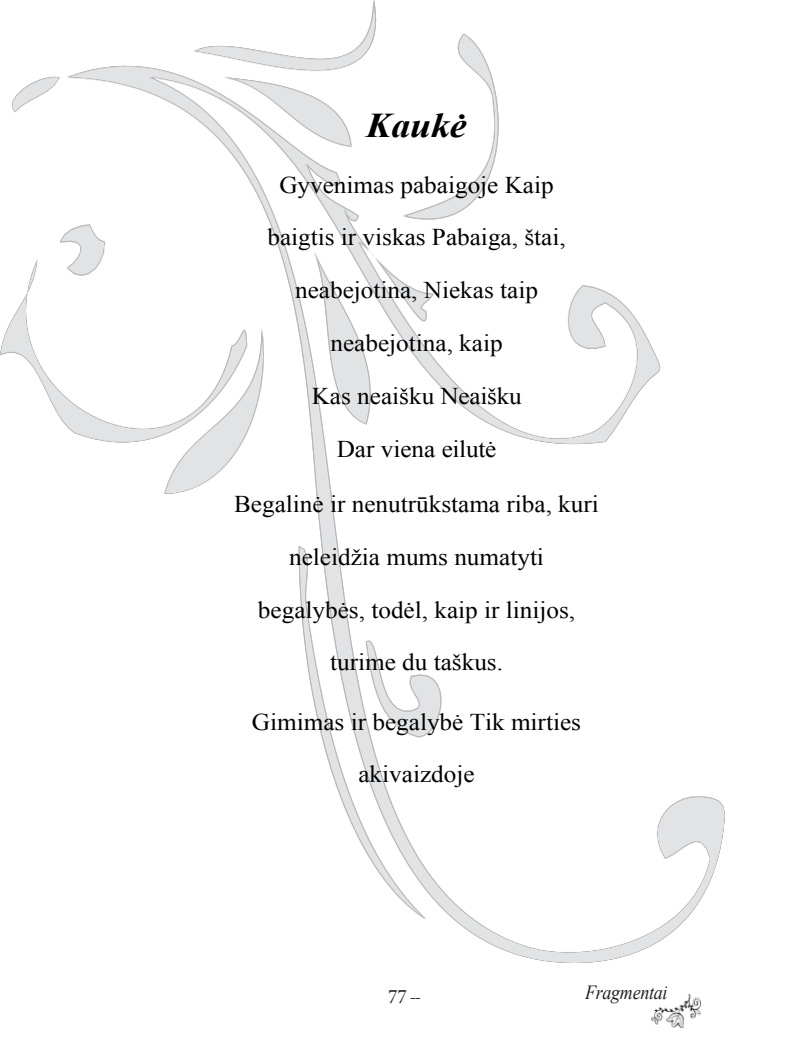
Tai gyvenimo linija, kuria reikia eiti

Meilė Deep

Meilė kentėjo Ji
buvo jaučiama taip
pat

Pamirštas

Giliai viduje šiek tiek
pasiklydęs Atgailaujantis
ir gyvas

Kaukė

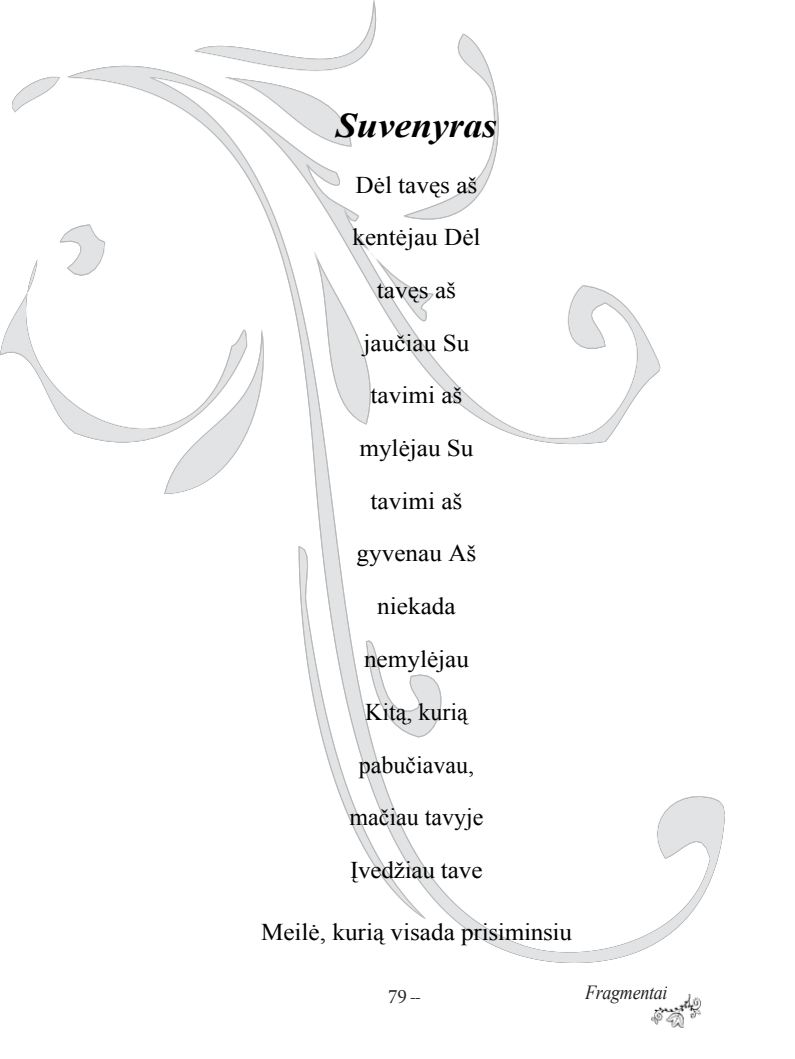
Gyvenimas pabaigoje Kaip
baigtis ir viskas Pabaiga, štai,
neabejotina, Niekas taip
neabejotina, kaip
Kas neaišku Neaišku

Dar viena eilutė

Begalinė ir nenutrūkstama riba, kuri
neleidžia mums numatyti
begalybės, todėl, kaip ir linijos,
turime du taškus.

Gimimas ir begalybė Tik mirties
akivaizdoje

Tai ateina lētai Kaip
kvēpavimas, viskas, kas
buvo jaučiama, baigēsi Nes
niekada nematei kito veido,
išskyrus galā a
Tamsos kaukē

Suvenyras

Dėl tavęs aš
kentėjau Dėl

tavęs aš
jaučiau Su

tavimi aš
mylėjau Su

tavimi aš
gyvenau Aš

niekada
nemylėjau

Kitą, kurią
pabučiavau,
mačiau tavyje
Įvedžiau tave

Meilė, kurią visada prisiminsiu

Jaučiausi

Niekada tiek daug
kančios Nieko daugiau
nenoriu Mirti dėl tavęs

Per mane

Dėl tavęs

parašiau Tiek

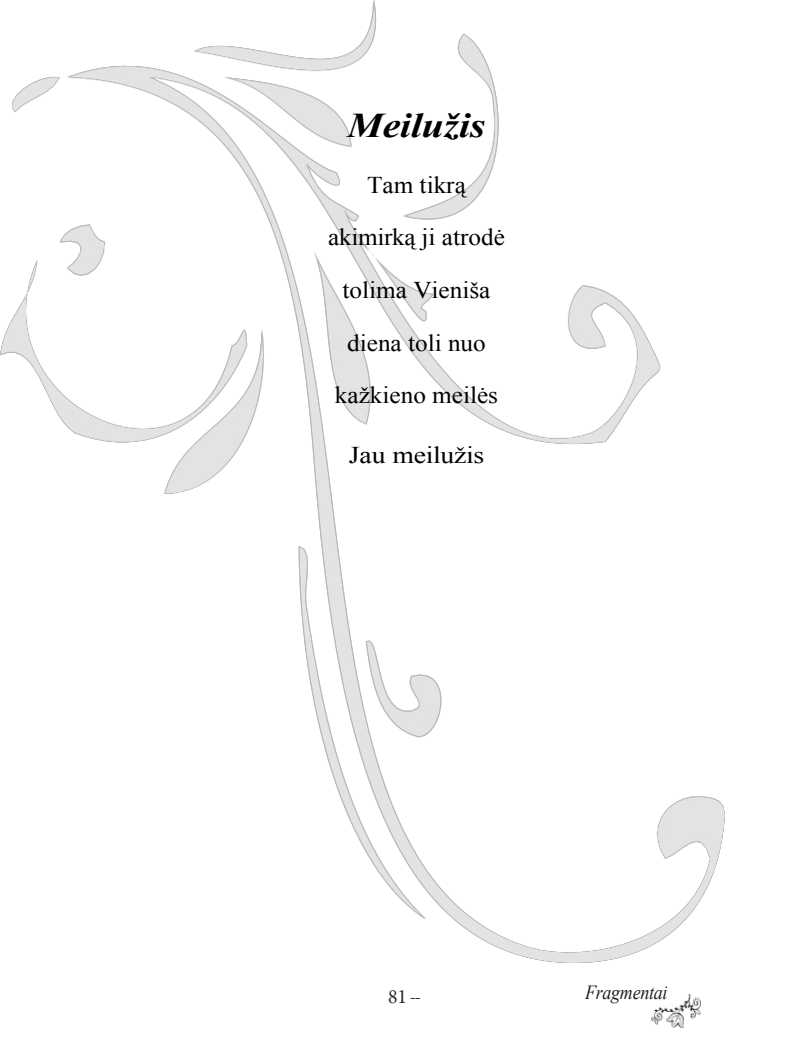
daug

Aš kentėjau ir niekada Ir

dėl tavęs niekada

nepraradau

Jaučiausi tik

Meilužis

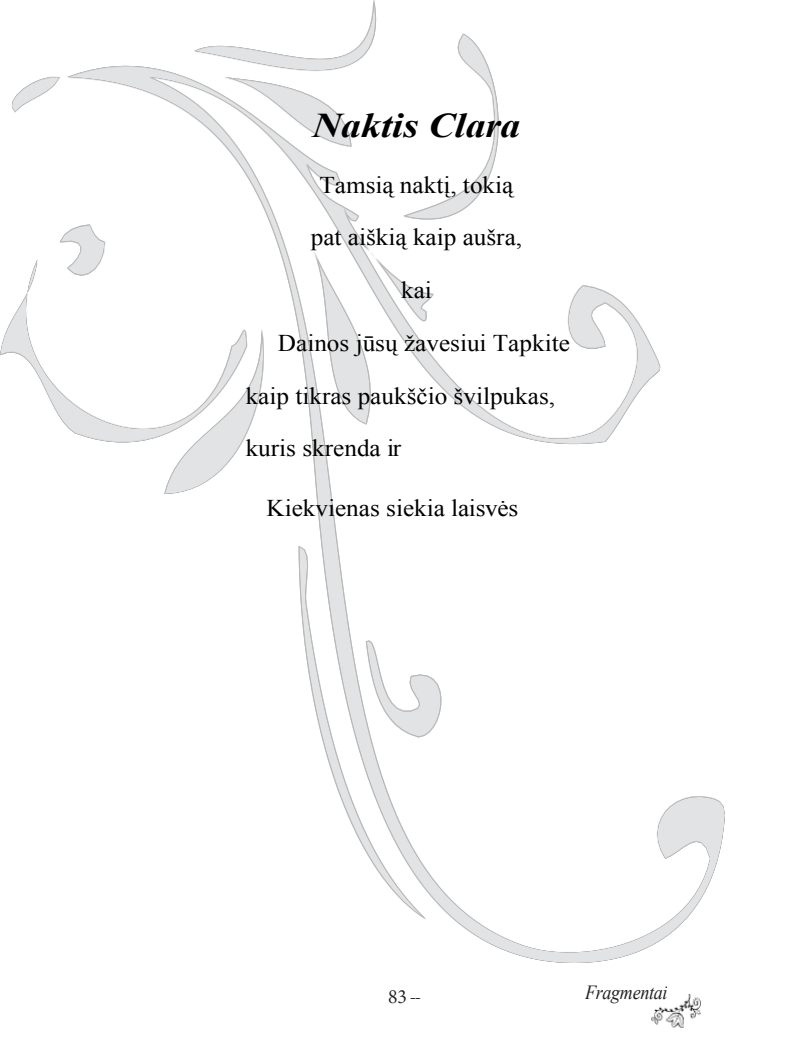
Tam tikrą
akimirką ji atrodė
tolima Vieniša
diena toli nuo
kažkieno meilės
Jau meilužis

Atspindžiai

Laukia, kol kažkas gims
Veidrodyje - tai aš ir mano

Atspindys

Kaip gera atsispindėti
vienam Ir ne tik savo
atvaizdą Šis paprastas
atspindys be veidrodžio
taip pat buvo perduotas

Naktis Clara

Tamsią naktį, tokią
pat aiškia kaip aušra,

kai

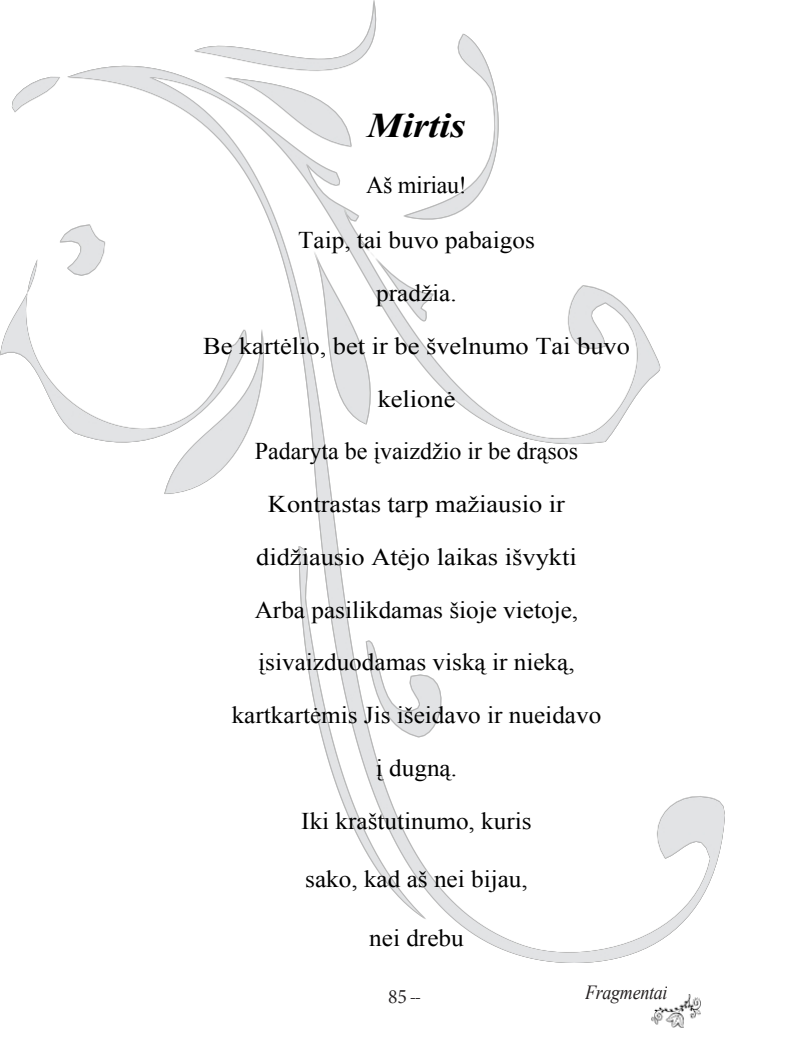
Dainos jūsų žavesiui Tapkite
kaip tikras paukščio švilpukas,
kuris skrenda ir

Kiekvienas siekia laisvės

Rašymas

I...

O didžiausias turtas,
kurį galiu turėti, yra
popieriaus lapas ir
neatremiama
plunksna.

Mirtis

Aš miriau!

Taip, tai buvo pabaigos
pradžia.

Be kartėlio, bet ir be švelnumo Tai buvo
kelionė

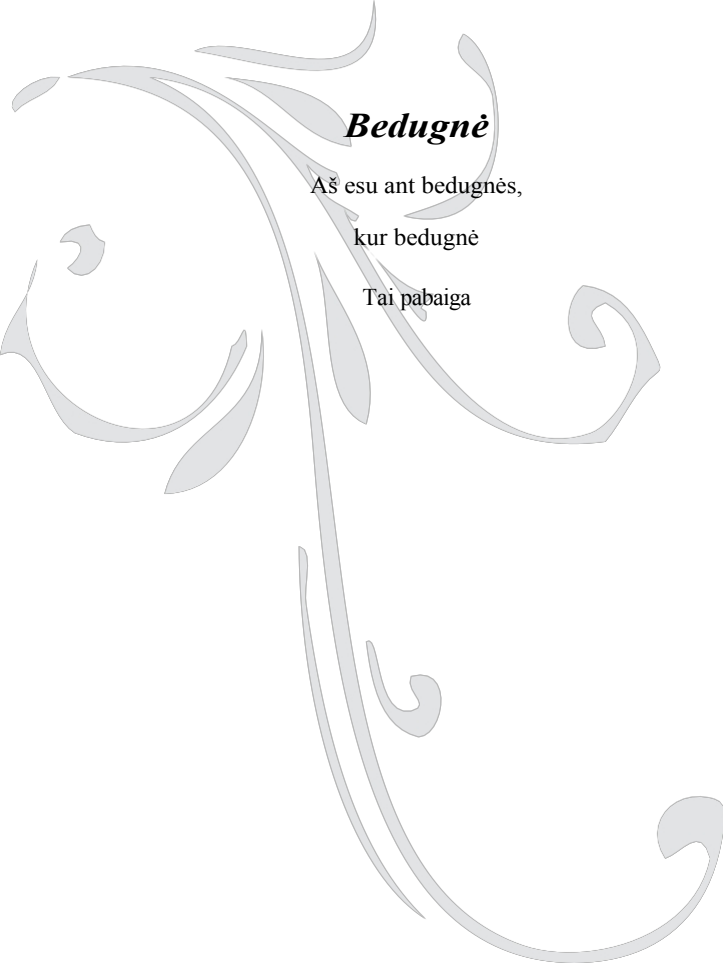
Padaryta be įvaizdžio ir be drąsos

Kontrastas tarp mažiausio ir
didžiausio Atėjo laikas išvykti

Arba pasilikdamas šioje vietoje,
įsivaizduodamas viską ir nieką,
kartkartėmis Jis išeidavo ir nueidavo
į dugną.

Iki kraštutinumo, kuris
sako, kad aš nei bijau,
nei drebu

Kelionė turi sugrįžimą
Šiame panardintame
pasaulyje
Grožio gelmėse Kad viskas, ką
turiu, yra viskas
Ir aš nieko nenoriu, nes kai išėsiu, nieko
nepasiimsiu su savimi, taip galvojau.

Bedugnė

Aš esu ant bedugnės,

kur bedugnė

Tai pabaiga

Laukimas

Ir jis taip vaikščiojo, norėdamas ir norėdamas,

šokinėdamas ir šokinėdamas

Ir rūkymas

buvo vaikščiojimas be tikslo Nerimas

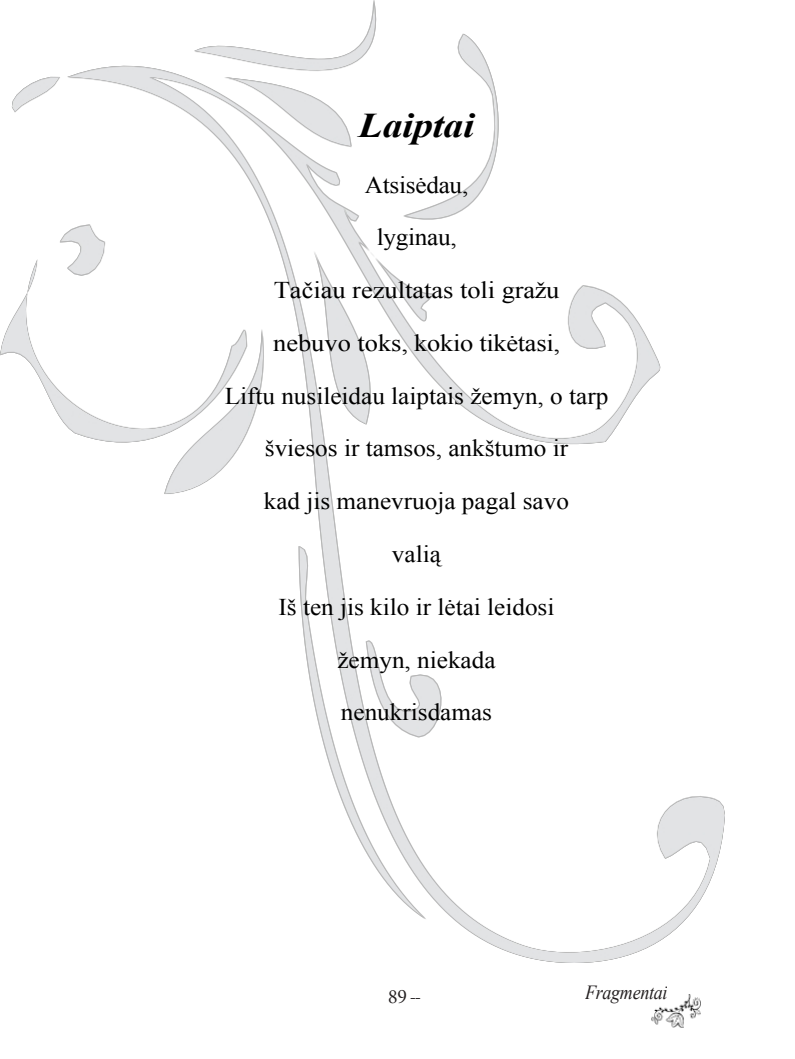
keičiasi su amžiumi, nors visada gyvename

labai neramiai Kažko laukdami, visada to

norime.

Kažkas, viskas mumyse nevalingai trukdo mūsų

valiai.

Laiptai

Atsisėdau,

lyginau,

Tačiau rezultatas toli gražu

nebuvo toks, kokio tikėtasi,

Liftu nusileidau laiptais žemyn, o tarp

šviesos ir tamsos, ankštumo ir

kad jis manevruoja pagal savo

valią

Iš ten jis kilo ir lėtai leidosi

žemyn, niekada

nenukrisdamas

Pagrindinė būstinė

Ašara, nuojauta

Arba naikinimas, kad

Mintis yra graži

Gurkšnis iš šaldytuvo

valgyklos

Ir aš atnešu jį į troškulio vietą

Ir viskas pasotinta ir didinga.

Egzistencija

Nenorėdamas baigti,

Pabaiga... taip jis ateina...

Girdžiu žodžius, už kurių

mačiau šį baisų vyrą kaip

nugalėtoją

Dar kartą

nenoriu

eiti

Štai kodėl aš egzistuoju ir esu

čia

Sun

Kas atsitiko Aušroje
pajutau švelnų liūdesį
Aš gyvenau, aš atgimiau ir
atgimiau iš naujo Aš esu
galingasis

"The Sun

Atgimimas

Dūmų uždangoje Štai

jis ten gimė

Nėra įvykio pergamento Štai, jis buvo

trumpalaikis

Ir kad plokštė tolsta, ir užtenka

gyventi dar vieną gyvenimą

Dėl vaizdo

Viskas paprasta: kiekvieną

akimirką suvokti kaip savo

atvaizdą ir atgimti iš naujo.

Žiūrėkite

Kvapas, kvapas

Beprotybės, beprotybės

kankinimas Minties

kankinimas Viskas

atjungta

Be giminaičio, Širdies

našlaitis, vienos meilės

skausmas daugeliui

Kiti, kurie

sužaloja akis ir

nužudo

Troškimas ir ilgesys

Kulminacija

Dar viena akimirka, Viena

akimirka iš tos

Jūsų mintis, tikriausiai Mes visi

egzistuojame ne tik kaip dorybingas

įvaizdis

Bet dėl išvaizdos ar būsenos protas nemiršta

Visos fizinės

egzistencijos momentu

Ir staiga viskas , arba tai gali

baigtis

Gyvenimas mirštant

Gyventi ar mirti?

Atsiprašau, ar tai ?

Žinoma, kas nėra nusižudęs? Mes

visi nustojome gyventi

Vieną akimirką. Mes visi be galvojame

kaip apie baisų malonumą Mes mirsime

ir netrukus

Taip mes gyvename

Absurdiškumo prieštaravimas

Išvykimas

Brangus draugas... Aš parašiau per toli...tavęs
nebebuvo...mano mažasis draugas...

Šį vakarą mano siela... šaukiasi tavęs!
suteik mano širdžiai šansą... prašau atleisti
mano draugas...

mano laisvė... dingio danguje... tu buvai
paimtas...

grįžti malonu...taip ramu... tyla,
pusiaukelėje į tuos, kurie mirė...

Atleista... paskutinis žodis...

Nutrauktas

Jei mano siela išgaruotų manyje, neliktų
nieko, tik nuolaužos... slaptos, svetimos
fantazijos.

Iš iškilusios subversijos plaukia dar vienos,
privačios akimirkos... tuštuma...

Būkite

Garsas, burna, švelnus
prisilietimas, spalva Vienintelė
svajonė, kuri užburia vieną
nepakartojamą akimirką.

Beviltiškas ir įkvėptas aštrumo, Be atstumo, be
ribų

Dusimo pjūvis peržengia vaizduotės ribas
Šiame paveiksle aš tapau kraują, skausmą
Raudoną ir įkaitintą prasmėsneturintį mįslės,
bet veikiau
tikrovė, vizija.

Kai prisijungiame prie kitų ir matome

kaip tikėti iš pirmo žvilgsnio

pritarti ir skatinti egzistenciją, kuri yra
suklastota, apversta ir atspindėta.

Apie visą skausmą, kurį jaučiu

kam nors turiu priklausyti, be baimės

beprotiška, aistros ir tyros sielos užuojauta, kaip

mazgas be grandinės, bet susipynęs ir sujungtas,

kaip

vienintelis jausmas, norėti

ir galiausiai turėti, ir

galiausiai

nieko būti...

Neatvykimas į darbą

Jei paliečiau ir pamatyčiau tavo
pasaulį, būčiau purvinas, be
menkiausio jautrumo prisilietimo,
bent jau tikėjimo, kad kažkas
pranoksta mano realybę.

Mano paprastas liūdesys
yra kaip ir visa laimė
ir pasiekiamas, ir nepasiekiamas.

Magiškai, be ironijos
jei vieną dieną pasakysiu tau:
paliesk mane, pajusk, kaip į mane
žiūri, ir pamatysi, kas aš nesu ir
kas

Aš būsiu su jumis.

Liepsnojančiu degtuku dega
skausmas manyje, kai viskas
išdega.

Niekada neatėmiau, tiesą
sakant, pasakysiu, kad tu
kenti, nes niekada tavęs
nepalikdavau, ir žinok, kad
visada tave mylėjau.

Aš tave mylėsiu...

